Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 49 (1549) ♦ Четвер, 20 березня 1997 року ♦ Ціна договірна

Верховна Рада — Кабмінові: ПРИНЕСІТЬ ПРОЕКТ БЮДЖЕТУ!

Прем'єр-міністрові України Лазаренку П. І.

Шановний Павле Івановичу!

Не отримавши ніякої відповіді від Кабінету міністрів на наші листи від 16 січня та 18 лютого цього року, змушений утретє, за дорученням погоджувальної ради депутатських фракцій і груп, звернутися до Вас, шановний Павле Івановичу, з проханням виконати, нарешті, постанову Верховної Ради України від 19 грудня 1996 року і невідкладно подати на розгляд Верховної Ради для другого читання проект державного бюджету України на 1997 рік.

Адже цілком очевидно, що затримка з прийняттям державного бюджету з кожним днем збільшує некерованість економічних процесів у державі, сприяє безконтрольному витрачанню державних коштів, зумовлює зменшення надходжень та зростання дефіциту бюджету, веде до посилення соціальної напруги в суспільстві.

Що ж до нового податкового законодавства, то Верховна Рада робить усе можливе для його якнайшвидшого прийняття. Але вона не може прийняти такі життєво важливі закони поспіхом, сирими, недостатньо аргументованими. І уряд, у процесі роботи погоджувальної комісії, також переконався в цьому. Після радикального доопрацювання податкових законопроектів Верховна Рада чотири з них уже прийняла в першому (другому) читанні.

Одначе потрібен ще певний час (місяць-два) для їх остаточного прийняття і підпису Президентом України, а зволікати далі з прийняттям бюджету, очікуючи нових податкових законів, просто небезпечно для економіки і навіть державності.

Після прийняття нових податкових законів можна буде за підсумками виконання бюджету за I квартал чи півріччя внести до нього необхідні корективи.

Тому переконливо прошу Вас, шановний Павле Івановичу, погодитися з цими аргументами, з розумінням і відповідальністю поставитися до такої пропозиції та негайно подати проект державного бюджету України на 1997 рік для розгляду у другому читанні і його затвердження.

З повагою

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

Краще без посередників

На запрошення Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення у Києві побувала делегація Крайової Ради Республіки Польща з радіомовлення і телебачення на чолі з її головою Болеславом Суліком. Делегацію прийняв перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко. Під час зустрічі йшлося про необхідність комунікаційного співробітництва. На думку Олександра Ткаченка, є потреба у створенні українських корпунктів у Польщі та польських в Україні, щоб журналісти мали можливість висвітлювати події у наших державах якомога об'єктивніше. Голова Крайової Ради Болеслав Сулік також підтвердив, що «у перші роки існування «нової» Польщі ми зосередили свою увагу на контактах з такими агентствами, як Бі-Бі-Сі, Рейтер тощо. І таким чином дізнавалися про події в Україні. Але нині ми бачимо, що значно природнішим виглядає співробітництво напряму».

Наші на ринку зброї

Сьогодні завершує роботу міжнародна виставка військової техніки «Айдекс-97», котра відбувається в Абу-Дабі (Об'єднані Арабські Емірати). Український ВПК уже вдруге бере в ній участь.

І хоча на сьогодні наш потенціал реалізовано лише частково, Україні таки вдалося закріпитися на чотирнадцятому місці серед країн — виробників зброї. Звичайно, до чільної п'ятірки країн, які панують на ринку озброєнь (США, Росія, Англія, Франція, Китай), нам ще як до неба, але деякі успіхи слід відзначити. Насамперед ідеться про пакистанський контракт на поставку 320 танків Т-80УД, який оцінюється в 600 мільйонів доларів. І хоча цей контракт дуже поступається тому, що його після «Айдексу-93» уклали Франція та ОАЕ (він передбачав поставку 436 французьких танків «Леклерк» на суму 3,5 мільярда доларів), але не забуватимемо, що Франція й Україна поки що перебувають у різних вагових категоріях. Так само й США уклали контракт вартістю 4 мільярди доларів на поставку до Кувейту 250 танків М1А2. Але ринок зброї — це така тонка справа, що тут завжди треба бути готовим до прихованої боротьби між провідними виробниками зброї чи навіть до відвертого політичного, дипломатичного та економічного тиску з боку тих чи тих країн.

(Закінчення на 5-й стор.).

Новий танковий контракт

За останніми повідомленнями з Абу-Дабі, компанія «Укрспецекспорт» підписала контракт про поставки бронетанкової техніки до Індонезії. Вітаємо!

Вони — за наш суверенітет

Спільна комісія Конгресу США з безпеки і співробітництва в Європі звернулися до президента Білла Клінтона із закликом у ході майбутньої зустрічі з президентом Росії в Гельсінкі «заявити про незмінну підтримку з боку США суверенітету і територіальної цілісності України в міжнародно визнаних кордонах, а також підкреслити необхідність розв'язання проблеми поділу Чорноморського флоту й статусу Севастополя відповідно до принципів ОБСЄ, включаючи принцип поваги територіальної цілісності».

Про це йдеться в оприлюдненому посланні комісії Конгресу США, відомої як Гельсінкська комісія.

Урожай-97

Нічне підживлення окупиться сторицею

Хоча Веселівський район і не найпівденніший у Запорізькій області, проте хлібороби саме його господарств раніше за інших взялися за підживлення озимини. Скажімо, комбінат імені Фрунзе підгодував пшеницю майже на всіх 1760 гектарах, в КСП «Зелений гай» це зробили на 75 відсотках озимого клину. Загалом по району з майже 27 тисяч гектарів пшениці підживили більше половини.

Щоб не втратити вологу в грунті, веселівці підживлення озимих посівів починали з другої години ночі, коли грунт підмерзав, й продовжували до 8—9-ої ранку.

Високі темпи робіт ще й тому, що районне начальство та керівники господарств не чекали команд з гори, зазначив кореспонденту «Голосу України» генеральний директор обласної організації «Агрос» Валентин Назаренко. Ще в січні веселівці попросили поставити під майбутній урожай добрива. І майже тисячу тонн селітри завезли ще до того, як Кабінет міністрів прийняв відповідне рішення.

Якщо взяти до уваги результати вегетативної наземної частини озимих, за якими половина пшеничних площ області має всього до 60 відсотків азоту від необхідного (він проник у нижні грунти), з настанням тепла пшениця може пожовкнути. Веселівців таке вже не загрожує, тож нинішні недоспані ночі окупляться дорідним колосом під час жнив.

У номер

Помітингували...

За даними Міністерства внутрішніх справ, у всеукраїнській акції протесту 18 березня, зорганізовані лівими силами, взяло участь 85 тисяч чоловік, хоча її ініціатори обіцяли вивести на вулиці 342 тисячі. У цілому ситуація в країні цього дня була стабільною. Про перебіг подій на місцях повідомляють наші власні кореспонденти.

● **Чернігів**

«Нема молоді, в основному старі», — так самокритично оцінила склад учасників акції протесту одна з робітниць. Тому зрозуміло, що основні вимоги промовців зводилися до відродження Союзу РСР, комсомольських та піонерських організацій тощо.

● **Черкаси**

Жодне підприємство області не страйкувало. В місті відбулося два альтернативні мітинги — лівих і правоцентристських сил. Одні закликали до відставки Президента, уряду, а інші виступали за корекцію економічних реформ, податкової системи.

● **Дніпропетровськ**

День акції протесту був позначений малолюдними мітингами, на які зібралися переважно пенсіонери. Наймасовіше зібрання відбулося на майдані спорткомплексу «Метеор», куди прийшли робітники кількох підприємств, у тому числі й «Південмашу». Очікуваної від залізничників акції протесту не відбулося.

● **Донецьк**

Мітинг, організований трьома десятками партій і рухів лівого напряму, пройшов без провокацій і сутичок, хоча й зібрав кілька тисяч осіб. У резолюції, прийнятій учасниками заходу, містяться вимоги щодо зміни економічного курсу, погашення боргу із заробітної плати й пенсій, а також відмова від зближення України з НАТО. Протестуючи проти останнього, учасники мітингу, певно, мали на увазі украй «погане» життя трудящих у країнах НАТО.

● **Чернівці**

Пікетувати будинок облдержадміністрації вийшло кілька десятків дідусів та бабусь — прибічників комуністичної ідеї. Щоправда, глядачів було значно більше. Пікетувальники вимагали поліпшення соціального захисту населення, своєчасної виплати пенсій та наведення порядку в державі.

● **Ужгород**

Малолюдні мітинги відбулися лише в Ужгороді, Мукачевому та Береговому. У них взяли участь переважно літні люди. Вимоги — поліпшення соціально-економічної ситуації в державі.

● **Сімферополь**

Підсумком «наступу лівих сил» стала інформація з уряду Криму про те, що 18 березня в Автономній Республіці не страйкував жоден трудовий колектив.

Однак 300 осіб із трьох тисяч мітингуючих зробили спробу вдиратися в будинок Ради Міністрів Автономії, де проходила нарада за участю віце-прем'єр-міністра України Івана Кураса.

До Чилі без візи?

25—26 березня відбудеться офіційний візит міністра закордонних справ Чилі Хосе Мігеля Інсульси в Україну. Це перший візит такого рівня з чилійської сторони. Передбачено обговорити питання як щодо двостороннього українсько-чилійського співробітництва, так і щодо співпраці обох країн у рамках ООН. Плановано також підписати міжурядові угоди про співробітництво у галузі культури, науки, освіти та про умови безвізових поїздок громадян. Гість зустрінеться з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком. Міністра супроводжуватимуть представники ділових кіл Чилі.

Парламентська хроніка

Самоврядування: наділили владу владою

Вечірнє засідання 18 березня

Сесійний «марафон» з обговорення проекту закону про місцеве самоврядування тривав і на вечірньому засіданні. Розглянуто й прийнято, з рядом змін і доповнень, такі статті, в яких визначається суть і механізм реалізації принципово важливих повноважень органів місцевого самоврядування. Зокрема, статтю 31 — «Повноваження у галузі врегулювання земельних відносин та охорони навколишнього середовища». Не викликав зауважень пункт про підготовку та подання на затвердження ради проектів місцевих екологічних програм, участь у підготовці загальнодержавних і регіональних екологічних програм. Погоджено й таке питання, як справляння податку за землю.

Добре відпрацьованою є стаття 32 — «Повноваження у сфері соціального захисту населення». Тож її прийнято досить швидко. Хоча й були уточнення. Зокрема, про захист інвалідів, організацію для малозабезпечених громадян похилого віку будинків-інтернатів, налагодження сфери побутового обслуговування.

Не так гладенько пройшло обговорення статті 33-ї, у якій визначаються повноваження у галузі зовнішньоекономічної діяльності. Що тут мається на увазі? Виключення ситуації, коли ради займалися б комерційною діяльністю. Натомість передбачено укладання та забезпечення виконання, у встановленому законодавством порядку, договорів з іноземними партнерами на придбання й реалізацію продукції, виконання робіт і послуг, реалізацію продукції власного виробництва.

Проголосовано також статті 35 та 36 — «Повноваження щодо вирішення питань адміністративно-територіального устрою» та «Повноваження щодо забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод й інтересів громадян». Спромоглися дійти до «марафонської» позначки — 42-ї статті. Але забракло часу. Напевне, «фініш» — у середу.

Іван ДМИТРЕНКО.

Спроба реваншу не вдалася

Ранкове і денне засідання 19 березня

Черговий сесійний день розпочався дискусією між лівими і правими щодо кількості учасників акцій протесту 18 березня. Цьому, щоправда, передувала поява серед депутатів вимог Всеукраїнського союзу робітників за підсумками мітингів, що пройшли в містах України. Пролунала пропозиція надати парламентську трибуну голові союзу Олександрові Бондарчуку.

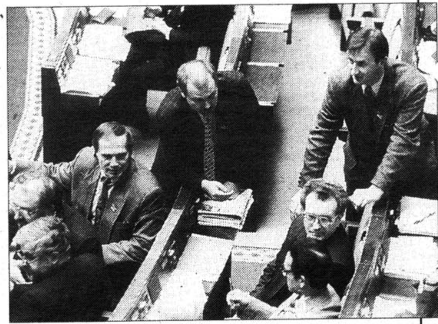
Лідер депутатської групи «Реформи» Сергій Соболєв назвав цю пропозицію спробою лівих узяти реванш за невдалу спробу вивести людей на вулиці. На його думку, тим більше не можна поширювати вимоги невеликої кількості людей з парламентської трибуни.

Однак члени фракції комуністів Віктор Роєнко і Володимир Моісеєнко спробували переконати зал, що в акціях протесту взяло участь понад 2 мільйони чоловік. Лідер Народного Руху В'ячеслав Чорновіл цю цифру спростував і навів приклад Слов'янська Донецької області, де вчителі 18 березня припинили свій страйк, не погоджуючись підливати масла у вогонь, який намагалися розпалити ліві. Водночас він дорікнув Голові Верховної Ради Олександру Морозу за те, що той дозволив розповсюдити вимоги в залі, хоча крайні ліві на мітингу обзивали Олександра Олександровича ренегатом і зрадником українського народу.

Врешті пропозиція надати трибуну Олександрові Бондарчуку не набрала необхідної кількості голосів, і сесія продовжила роботу.

У цей день присягу склала новообраний депутат, лідер Конгресу українських націоналістів Ярослава Стецько. Депутати вислухали виступи претендентів на посади суддів Верховного суду. Потім Верховна Рада продовжила друге читання проекту закону про місцеве самоврядування.

Володимир КОРОЛЮК.

Ринок енергоносіїв як дзеркало політичної боротьби?

«Ситуація, що склалася на ринку енергоресурсів України в контексті подій 18 березня 1997 року», — під такою назвою була заявлена прес-конференція депутатської групи «Конституційний центр», яка відбулася того ж таки 18 березня. Журналісти, хто встиг, навіть отримали добірку аналітичних матеріалів, у яких заборгованість по зарплаті, пенсіях і стипендіях пов'язувалася з діяльністю газотрейдерів в Україні. Як приклад такої діяльності, керівник «КЦ» Михайло Сирота назвав промислово-фінансовий концерн «Єдині енергетичні системи», котрі, маючи оборот у 10 мільярдів доларів, заплатили 22 тисячі гривень податку. Тривогу в депутата викликає і те, що понад 50 відсотків у статутному фонді концерну належить англійській фірмі.

На думку представника Президента у Верховній Раді Романа Безсмертного, газотрейдери, окрім того, що вони не платять податків, за постачання газу комунально-побутовому сектору мають за рахунок бюджету надприбутки. Він вважає це наслідком порушення чинного законодавства Кабінетом міністрів, а ще протекціонізмом урядових структур.

Учасники прес-конференції висловили здивування позицією комуністів Володимира Пустовойтовського, Бориса Олійника та соціаліста Анатолія Моцпана, які під час візиту тимчасової спеціальної комісії з вивчення ситуації на ринку енергоносіїв по суті підтримали газопостачальників. Бо, мовляв, ці політичні сили декларують соціальний захист, а водночас підтримують тих, хто не платить податків.

«Конституційний центр» вважає, що треба відкласти роботу над законопроектами про місцеве самоврядування, про вибори, партії і зайнятися формуванням правового поля ринку енергоносіїв. Депутати висловили думку, що уряд і Верховна Рада свідомо блокують роботу над текстом податкового законодавства і проектом бюджету на поточний рік, бо «у режимі ручного управління можна під час поїздок у регіони роздавати зарплату, пенсію і стипендії» і набрати політичного капіталу.

На прес-конференції Михайло Сирота, Юлій Іоффе та Роман Безсмертний висловили думку, що Президент не керує урядом, оскільки він — глава держави, а тому вся відповідальність за ситуацію в економіці лягає на Прем'єр-міністра. Щоправда, інший член «Конституційного центру», який брав участь у прес-конференції, Володимир Пилипчук заперечив цю тезу. На його думку, «у Президента є всі важелі впливу на уряд через кадрові призначення». Він навів приклад, коли Леонід Кучма видав указ про створення єдиної робочої групи з розробки проекту Податкового кодексу, який мали передати у Верховну Раду 15 листопада. Однак, як мовиться, віз і нині там. Отож, на думку Володимира Пилипчука, варто було б тих, хто не виконав вказівку глави держави, звільнити з роботи, а не перекладати провину на Верховну Раду.

Як повідомили учасники прес-конференції, депутатська група «Конституційний центр» запропонує сесії свій проект постанови щодо доповіді тимчасової спеціальної комісії з вивчення ситуації на ринку енергоносіїв. Один з пунктів проекту передбачає перетворення цієї комісії на постійну слідчу комісію.

Володимир ОЛЕКСАНДРЕНКО.

МИ НЕ КОНКУРЕНТИ

Завершився офіційний візит до Республіки Польща Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. І Павло Лазаренко, і глава уряду Польщі Влодзімеж Цімошевіч підтвердили готовність сприяти лібералізації торгівлі між двома країнами та розвивати виробничу кооперацію. Зокрема, П. Лазаренко зазначив, що Україна — «не конкурент Польщі» на світовому ринку. В останній день візиту було підписано п'ять українсько-польських документів: протокол засідання міжурядової комісії, пам'ятну записку про виконання домовленостей, закріплених у меморандумі про лібералізацію торгівлі, програму співробітництва між міністерствами сільського господарства і продовольства двох країн, а також українсько-польську комплексну програму створення й організації виробництва конкурентоспроможних кранів, підйомно-транспортного обладнання та будівельних машин. Окрім того, підписано угоду між Міністерством охорони здоров'я та соціального захисту Польщі й Держкомітетом України з медичної та мікробіологічної промисловості про співробітництво у галузі фармацевтики.

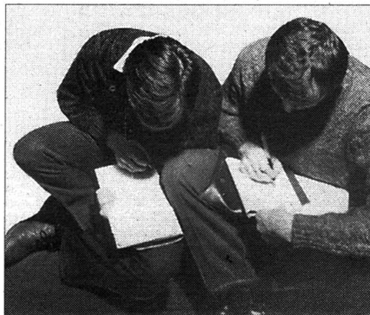
Під час зустрічі Прем'єр-міністра України з Президентом Польщі Александром Кваснєвським сторони заявили про намір збільшити товарооборот між нашими країнами на 500 млн. доларів і довести його обсяг до кінця 1997 року до 2 млрд. доларів. Цьому, за словами П. Лазаренка, великою мірою сприятимуть підписані під час візиту документи.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Листи до Президента

Діалог на ... трьох

21 БЕРЕЗНЯ Президент виступить із щорічним Посланням парламенту. Хоч би якими складними були економічні, соціальні й політичні проблеми, що їх переживає суспільство, розв'язати їх можна лише спільними зусиллями. Ми ж спробуємо донести до можновладців ті проблеми, які хвилюють читача, а отже, найбільше «лихоманять» редакційну пошту. Це навіть не вершина айсберга, а якась його часточка. Щоби розказати про всі болі, подати пропозиції та оцінки наших читачів, забракне й цілого номера. І не одного. Діалог влад завжди корисно доповнити думкою того, кому вони служать, — пересічного громадянина, який і є носієм суверенітету та влади загалом.

● *Заощадження*

Весела посмішка лише за шість тисяч

У листопаді 1991 року я мав нещастя відгукнутися на заклик Котелевського районного відділення Держбанку й поклав на строковий вклад (п'ять років) шість тисяч карбованців. А відвідавши цей заклад, який тепер зветься банк «Україна», у листопаді минулого, 1996 року з метою довідатись про долю власного вкладу, з «приємністю» почув, що його давно ліквідовано, а натомість я став власником вкладу «до вимоги». І на рахунку зберігається аж 23 гривні! З веселою посмішкою мені запропонували покласти цю суму на новий строковий вклад, щоб через рік я одержав аж 120 відсотків річних! Про жодну компенсацію чи якісь компенсаційні сертифікати мова не йшла. Мені, на відміну від працівників банку «Україна», не до сміху, тому цікаво було б почути думку досвідчених можновладців: що мені тепер робити?

Радій ШЕВЧЕНКО,
інвалід Великої Вітчизняної війни.

Котельва
Полтавської області.

Якщо вам за вісімдесят, то маєте шанси

Ще минулого року я звертався з цією пропозицією до Президента, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради. Мої листи переадресували до Міністерства соціального захисту Криму «для вжиття заходів». Нині така пропозиція — видавати заощадження в кредит —здається, знаходить дедалі більше прихильників. Пропоную щомісяця виплачувати по 5—10 відсотків від суми вкладу, насамперед інвалідам I та II групи та особам, котрим за 80, а згодом — інвалідам III групи та особам, котрим за 70 років.

Олександр БОЖКО.

Феодосія.

● *Скорочення*

Декларація про наміри, пишномовно названа Конституцією

З аналогічним листом я звертався до Міністерства фінансів, але, крім порожньої відписки, нічого не отримав. Тож залишається звернутися до Президента. У листопаді минулого року мене було звільнено з посади майстра виробничого навчання Ніжинського ПТУ № 11 у зв'язку зі скороченням штату. Звичайно, ніхто не потурбувався сплатити належні мені за законом гроші. Коли до цього додати кількамісячну заборгованість по заробітній платі, можете собі уявити, в якому становищі я опинився. Оскільки руйнація середньої освіти — загальний напрям керівництва державою, то я навіть не бачу, на кого можу подати позов до суду. Коли мислити загальнолюдськими категоріями, то з особою, яку звільнили не за власним бажанням, мали б розрахуватися в першу чергу. Залишається послатися на Декларацію про наміри, яку пишномовно назвали Конституцією України.

Володимир ЛОГАЧОВ.

Ніжин
Чернігівської області.

Дорослі хлопчики для побиття

Нині центральна влада прагне показати себе великим борцем із бюрократією. Буду скорочувати все і вся, зокрема райдержадміністрації! Не знаю щодо різних міністерств і відомств, але чисельність працівників райдержадміністрацій визначали і уряд, і адміністрація Президента. Під ці штати добирали працівників, котрих нині виставляють перед народом: ось, бачите, як розбухла райдержадміністрація, ось хто з'їдає ваші гроші. У райцентрах чи не всі одне одного знають, тож дивляться на відповідальних працівників адміністрації, як колись Ленін на буржуазію. Скільки ми вже пережили цих скорочень і розширень! То визначіть раз і надовго: скільки потрібно кадрів місцевим держадміністраціям і органам самоврядування, щоби й надалі не тероризувати людей різними скороченнями.

Сергій ДЕМ'ЯНЕНКО.

Одеська область.

● *Освіта*

До альма-матер як до матері – делікатно

Хочу, щоб мого листа прочитали ті, хто планує закрити половину українських профтехучилищ. Нас в сім'ї п'ятеро братів — Олег, Віктор, Сашко, я і наймениший Юрій. Мама — бухгалтер у колгоспі, тато — електрик. Сім'я працьовита. Батьки і в нас виховали любов до роботи. Всі п'ятеро маємо або здобуваємо робітничі професії. Старший Олег у Красилові вивчився на токаря, Сашко там само — на зварювальника, Віктор у Острозі — на електрика. Я вчуся в Острозькому ПТУ № 28 на тракториста-машиніста широкого профілю, а закінчивши, ще отримаю права водія категорії «С». Юрій теж в училищі на першому курсі, буде майстром сільськогосподарського будівництва з правами водія категорії «Б». Дехто вважає, що ПТУ нині не потрібні, але і Олег, і Віктор, і Сашко працюють у колгоспі за спеціальністю. Звичайно, зарплати не отримують місяцями, проте й склавши руки не сидять, підробляють. Ми з Юрієм, гадаю, теж не пропадемо зі своїми спеціальностями.

Якщо закрити все, не розібравшись, то де ми всі отримуватимемо професію і освіту? Шкільні класи переповнені, учкомбінати закривають. Де і кому ми потрібні ті, в кого трійка була основною оцінкою? І грошей у батьків нема, щоб учити нас далі. Думаю, із нас з Юрієм будуть хороші фахівці. Хіба краще, коли такі, як ми, поповнять ряди безробітних чи торгуватимуть на базарі? Можуть бути й гірші варіанти: горілка, рекет, наркотики. Хіба це краще? Приїздіть до нас в училище. Навіть у нинішніх важких умовах у ньому — повноцінне життя. Невже підніметься рука закрити таке училище, як наше?

Володимир КОРОБЧУК,
учень Острозького ПТУ № 28.

Рівненська область.

● *Земля*

Бай-бай, пай

На території КСП «Добробут» відбулося розпаювання землі. Але нам, учителям, паїв не дали. Кажуть, «не положено». Ми весь час живемо й працюємо в селі, навчаємо дітей колгоспників, але жодних прав не маємо. То хто ми є? І чиїх «батьків» діти?

Колектив Смичинської неповної СШ.

Городнянський район
Чернігівської області.

***

У КСП «Зоря» розпаювали землю. Отримали пенсіонери й працюючі. Отримали рідні тих, хто помер не більш як півроку тому. Отримали нещодавно прийняті до колективу. І навіть ті, хто не виробив мінімум трудоднів. А ті, хто раніше працював у колгоспі 5 —10 — 15 років, а потім перейшов на іншу роботу або на інвалідність, не отримали. А по-моєму, де хто не працював би, а переїхавши у рідне село, в якому колись народився і трудився, має право на землю. Зрештою, кожен на своєму місці працював задля спільного добробуту. Той вугілля видобував, той сталь варив, той дітей навчав, а той немічних лікував.

Віктор ГОЛОБОРОДЬКО.

Яроші
Глобинського району
Полтавської області.

● *Медицина*

Безплатна медицина, як шагренева шкіра – тане на очах

Нині йдеться про однозначне закриття сільських стаціонарів. Ця загроза нависла й над лікарнею в селі Трушки. За кращих часів вона функціонувала навіть як районна лікарня. Було 75 ліжок. Поступово скорочували, й нині залишилося лише 25. Люди почали записуватися в чергу, щоб лягти до стаціонару. Адже обслуговує він хворих з п'яти сіл. Голови колективних сільгосппідприємств допомагають борошном, крупами, молоком, олією, овочами. Кухарі печуть хліб самі. Тож є і триразове харчування, і чудове лікування. Лише кабінет фізіотерапії пропонує 20 видів послуг. Є кабінети ЛФК та масажу.

Тим часом усе частіше говорять про впровадження денного стаціонару. А куди подітися людям літнього віку, які пересуваються за допомогою палиці? З трьох медсестер залишили одну, з двох лаборантів — одного на півставки. Скоротили хірурга та рентгенолога. Закрили дитяче відділення, а педіатра перевели на півставки, незважаючи на те, що вона обслуговує 750 дітей. Це ж абсурд! Доки «швидка» доїде, можна й померти. Сусідні села медогляд проходять у нас, а лікуватися їздять до району, хоча до нас — 5 кілометрів, а до району — 25. Розпочали будівництво нового приміщення лікарні, однак нині воно заморожене.

Тамара БРОВЧЕНКО.

Трушки
Білоцерківського району
Київської області.

● *Мова*

Активність – ваша, зарплата – наша

Не вперше українці Південнобережжя Криму разом зі свідомими росіянами звертаються до всіх органів влади з листами. Ось лист Ялтинського клубу «Виборців і депутатів» ще від 29 квітня 1994 року до міськвно: «У Великій Ялті середніх шкіл 24, усі — російські, жодної української. Клуб вважає, що до першого вересня 1994 року в Ялті слід відкрити українську дошкільну установу, середню школу та курси вивчення мови для старшого покоління». Уже 1997 рік. За цей час з'явилася одна школа, теж російська. Другий лист клуб надіслав на адресу мера міста нещодавно. У відповіді читаємо: «Желаем клубу большей активности в популяризации украинского языка среди жителей города, в разъяснении его важности и необходимости для детей, чтобы было больше желающих обучаться на украинском языке. Тогда и можно говорить об открытии украинской школы, и в лице горотдела образования вы найдете поддержку». Ось так! Як працювати, то — громадська організація. А як отримувати зарплату...

Мирослав МИСЯК.

Ялта.

На кому ж горить шапка?

Заява депутатської групи «Реформи»

Газета «Голос України» 12.03.97 р. опублікувала звернення групи народних депутатів, комуністів та соціалістів, під заголовком «Влада і народ». Уже вкотре спекулюючи на темі зубожіння народу, «ліві» здіймають шалений галас довкола рівня зарплати вищих службових осіб держави та народних депутатів України, ніби «... зарплата й доходи представників законодавчої та виконавчої влади ніяк не пов'язані з добробутом більшості громадян». Виходить, що саме вони і лише вони, комуністи та соціалісти, виступають за народ, добиваються законодавчого впорядкування високих зарплат.

Але навіщо так гучно бити себе в груди перед мільйонами співвітчизників? Співвітчизники вже давно зрозуміли, на кому шапка горить. Співвітчизники ще не забули результатів поіменного голосування на сесії Верховної Ради 26 липня 1994 року, коли «ліві» одностайно голосували за підвищення для себе зарплат та інших видів матеріального заохочення (постанова «Про забезпечення діяльності народного депутата України»). Лише 14 депутатів, у тому числі члени групи «Реформи», голосували проти. А товариші А. Моцпан, В. Роєнко, О. Парубок, В. Кочерга, В. Ілюшин, С. Гмиря, В. Мішура, В. Терещук, О. Яковенко, В. Яценко, А. Шаланський та інші автори «Звернення», либонь, як справжні «друзі народу», голосували за (всього — 266 голосів) підвищення власного матеріального добробуту. Тому тепер, коли багато людей в Україні справедливо вимагають поліпшення умов життя (і ми з розумінням ставимося до вимог виборців), а «ліві» прагнули нав'язати позапартійним учасникам акції протесту 18 березня свої гасла і очолити страйк, слід чітко сказати народові про їхню неправду і традиційну облудність комуністичної ідеології та політики.

Депутатська група «Реформи».

Закавказький гість з нафтових берегів

У понеділок починається офіційний візит Президента Азербайджанської Республіки Гейдара Алієва в Україну. Мета візиту — поглиблення та розширення двосторонього політичного, економічного та культурного співробітництва, формування взаємовигідних партнерських відносин України та Азербайджану. Під час візиту плановано розглянути питання торговельно-економічного співробітництва, зокрема, реалізації проекту Транскавказького транспортного коридору, а також трубопровідного і морського транспортування нафти від каспійських родовищ території України. Значну увагу на переговорах приділятимуть питанням співробітництва двох держав у міжнародних організаціях.

Депутатський запит

Захистімо журналістів

Народні депутати України, члени Спілки офіцерів України полковник Г. Омельченко, полковник В. Білоус, підполковник А. Єрмак, підполковник М. Петренко, капітан 1-го рангу Є. Лупаков звернулися із депутатським запитом до Генерального прокурора України Г. Ворсінова, міністра внутрішніх справ України Ю. Кравченка, голови Служби безпеки України В. Радченка.

У ньому висловлено вимогу про забезпечення об'єктивного розслідування кримінальної справи, порушеної за фактом смерті кореспондента газети «Киевские ведомости» П. Шевченка, інших справ, де потерпілими є журналісти, та вжиття необхідних заходів для захисту працівників засобів масової інформації.

13 березня 1997 року знайдено повішеним кореспондента газети «Киевские ведомости» Петра Шевченка. Смерть журналіста викликала великий громадський резонанс, — наголошується в депутатському запиті. Трагедія сталася після серії гострих публікацій Петра Шевченка з приводу конфліктної ситуації, що склалася у владних структурах Луганської області.

За останні роки в Україні зареєстровано десятки випадків (що засвідчує системний характер) загибелі, побиття, пограбування, шантажу, залякування та іншого фізичного і психологічного впливу на працівників центральних і місцевих засобів масової інформації, які виступали з гострими матеріалами про суспільно-політичну ситуацію в країні, викривали корумпованих службових осіб органів державної влади.

Непоодинокими є випадки пограбування, погромів або «державного рекету» у вигляді постійних цілеспрямованих перевірок правоохоронними та контрольно-ревізійними органами цих видань.

Як правило, ці злочини залишаються нерозкритими, а особи, що їх скоїли, — непокараними. У державі набуває розвитку неприпустиме і небезпечне явище —злочини без покарання. Це породжує масовий суспільний страх, повну зневіру людей у спроможності влади захистити життя, здоров'я, права та свободи громадян.

Так, до цього часу остаточно не з'ясовано обставини трагічної загибелі журналіста, народного депутата України Вадима Бойка. За загадкових обставин пішов із життя журналіст вінницької обласної газети «Панорама» Анатолій Танадійчук, — говориться у зверненні. Депутати наводять факти зазіхання на здоров'я і життя головного редактора газети «Сільські вісті» Івана Сподаренка, тележурналіста Володимира Скачка, журналісток Ірини Погорєлової та Світлани Синякової, журналіста програми «Право» Українського радіо Олександра Легкодуха.

Розгромлено редакції журналу «Підтекст» (м. Київ), газети «Інформаційний бюлетень» (м. Кременчук) та інші.

Цей трагічний і сумний перелік далеко не повний.

Простежується відверта спроба певних структур виконавчої влади і мафіозних кланів підім'яти, скупити або знищити як незалежні засоби масової інформації загалом, так і окремих журналістів і встановити монополію на інформацію.

На підставі викладеного, керуючись ст. 12 закону «Про статус народного депутата України», депутати вимагають:

1. Забезпечити повне, всебічне і об'єктивне розслідування кримінальної справи, порушеної за фактом смерті журналіста П. Шевченка, та інших справ, порушених за фактами посягань на журналістів у зв'язку з їх професійною діяльністю.

Генеральній прокуратурі взяти під контроль хід розслідування цих справ.

2. Надати нам повну інформацію щодо фактів протиправних дій, вчинених у 1994—1997 роках стосовно журналістів у зв'язку з їх професійною діяльністю, результатів їх перевірки і розслідування, щодо покарання, якого зазнали винні особи.

3. Вжити дійові заходи для захисту журналістів, відносно яких є відомості про загрозу їхньому життю чи здоров'ю.

4. Перевірки, ревізії діяльності засобів масової інформації здійснювати виключно за наявності передбачених законом підстав.

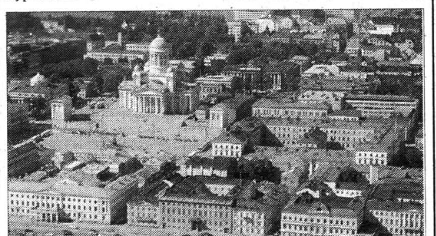
Комісія ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією висловлює прохання до всіх журналістів, відносно яких були посягання у зв'язку з їх професійною діяльністю, звернутися до комісії з відповідними заявами.

Адреса: 252019, Київ-19, вул. Садова, 3.

Без нових сфер впливу, розмежувальних ліній і «сірих зон» бачать Європу в Гельсінкі

Наш спеціальний кореспондент передає з столиці Фінляндії.

Гельсінкі готується до саміту на найвищому рівні. У вівторок, коли я прибула до столиці Фінляндії, вікна всіх адміністративних будинків, де співробітники так чи інакше мають причетність до зустрічі у верхах, значення якої неможливо перебільшити, увечері світилися. А прес-центр у величезному палаці «Фінляндія-хол» взагалі працює цілодобово. Тут уже акредитувалося 1200 журналістів з багатьох країн світу. І, як не без іронії відзначили місцеві газети, найкращі і найдорожчі готелі «окупували» американські та російські журналісти.

Фінські мас-медіа випустили немало сатиричних стріл в обох винуватців цієї події. Скажімо, смакують на всі лади той факт, що обидва президенти можуть і не обійтися без медичної допомоги, бо Єльцин має хворе серце, а Клінтон прибуде в інвалідній колясці. Тож увесь столичний госпіталь уже не спить. Але, іронізують газети, це може й не допомогти, бо офіційними ескулапами призначено всього 14 медичних світил.

Та жарти жартами, а бадьорий виступ Єльцина у російському парламенті — гарний знак для його американського колеги. І якщо Єльцин починає розуміти, що то надзвичайно важка робота — зупинити процес розширення НАТО на Схід, то він намагатиметься одержати якнайбільшу користь від зустрічі в Гельсінкі. Тож Москва явно готується до затятого торгу. Міністр закордонних справ Росії Євген Примаков, що кілька днів тому побував у Вашингтоні, висунув Заходові ряд умов. Серед них — вимога відмовити у прийнятті до НАТО колишнім радянським республікам, наприклад, Україні та країнам Балтії.

Чи погодиться на це Клінтон? Протягом трьох років він відстоював ідею розширення НАТО. І тепер має домовитися з Москвою. Британська газета «Гардіан» повідомляє навіть, що в Гельсінкі він передасть Єльцину офіційне запрошення приєднати Росію до «великої сімки». Американська адміністрація вбачає у цьому запрошенні не спробу ще раз підсолодити пілюлю Москві, а прагнення створити європейську та трансатлантичну систему колективної безпеки, в якій Росії відведено почесне місце. Але це лише припущення. Фінські газети знову-таки жартують з цього приводу: «7+0,5».

До речі, 16 березня провідна фінська газета «Гельсінгін саномат» опублікувала інтерв'ю президента Росії Бориса Єльцина, де він, зокрема, висловлює своє ставлення до того, що деякі авторитетні політики Фінляндії заявляють про те, чи не час їхній країні вже змінити зовнішньополітичний курс (Фінляндія дотримується курсу неприєднання і незалежної оборони).

«Ми не ставитимемося байдуже, — заявив Єльцин, — до вибору Фінляндії в галузі зовнішньої політики в будь-якій формі». Борис Єльцин не вважає ймовірним членство Фінляндії в НАТО.

Цей пасаж російського президента і викликав, зрозуміло, протест у вищих політичних колах не тільки Фінляндії, а й Швеції. Глави зовнішньополітичних відомств цих країн виступили зі спільною статтею в газетах «Гельсінгін саномат» (Фінляндія) і «Свенска дагбладет» (Швеція) під назвою «Фінляндія, Швеція і розширення НАТО», в якій наголосили, що Фінляндія і Швеція у власній політиці виходять з інших передумов, ніж держави Східної Європи. Вони відзначили, що обидві країни не перебувають у політичному вакуумі і підтримують гармонійні відносини з сусідами в усіх напрямах, і в кожній країні є консенсус щодо зовнішнього курсу. Крім того, позаблоковість є засобом, а не самостійною метою, і її не можна вважати незмінною величиною. Фінляндія і Швеція прагнуть широкого співробітництва з НАТО, проте проводять чітку межу між регіональною обороною і гарантіями безпеки.

А щодо розширення НАТО, то міністри вважають неприпустимим виникнення в Європі нових сфер впливу, розмежувальних ліній або «сірих зон».

Категоричнішою була екс-міністр оборони Фінляндії Елізабет Рен, яка охарактеризувала інтерв'ю президента Росії як недипломатичне, особливо напередодні саміту в Гельсінкі. А про можливість вступу Фінляндії до НАТО вона сказала: «Ми увійдемо в НАТО тоді, коли самі цього захочемо».

Не обминає фінська преса і проблеми, пов'язані з Україною, в контексті розширення НАТО на Схід. Зокрема, кілька газет опублікували інтерв'ю з Надзвичайним та Повноважним Послом України в Фінляндській Республіці Костянтином Масиком. В одному з них він, зокрема, сказав: «Україна зараз прагне не в НАТО, а до НАТО. Ми бажаємо зближення з цим оборонним союзом і тому хотіли б усіляко зміцнювати наші відносини з ним, насамперед через програму «Партнерство заради миру». Прагнення до членства буде пізніше записане до програми дій на майбутній період».

До речі, напередодні мого від'їзду одне поінформоване джерело повідомило, що на липневому саміті в Мадриді одній з радянських республік буде запропоновано членство в НАТО. Що не Білорусі, то точно. Значить? Щоправда, ця версія малоймовірна. Але вже достеменно відомо, що сьогодні, 20 березня, Геннадій Удовенко в Брюсселі, у штаб-квартирі НАТО, перебуває, звичайно, не для розваги. Він працює з експертами НАТО над підготовкою Хартії про спеціальне партнерство.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Гельсінкі.

P. S. Автор дякує Посольству України у Фінляндській Республіці за допомогу в підготовці матеріалу.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи розглянула запропонований Комісією з питань економічної політики та управління народним господарством проект закону про лізинг. Він має визначити загальні правові та економічні засади здійснення лізингу в Україні. Народні обранці визнали, що цей законопроект не узгоджується з проектом Цивільного кодексу України, який готується на розгляд Верховної Ради, не відповідає нормам чинного законодавства, а отже потребує суттєвого доопрацювання з урахуванням певних зауважень та пропозицій.

Розглянувши проект закону про громадські організації, внесений групою народних депутатів України В. Костицьким, Є. Жеребецьким, В. Шишкіним, В. Стретовичем, І. Бакаєм та іншими, парламентарії вирішили рекомендувати його для розгляду Верховною Радою. Законопроект визначає правові засади утворення громадських організацій, здійснення ними діяльності та її припинення, участь їх у міжнародній діяльності та форми державної підтримки і контролю.

Обговорено процедуру розгляду у Верховній Раді України питання про обрання суддів безстроково, внесеного у порядку законодавчої ініціативи народними депутатами України — членами Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів. Комісія вважає недоцільним схвалення подібного нормативного акта.

Розглянуто розроблений Комісією з питань молоді, спорту і туризму проект закону про захист від небезпечних впливів на психіку та про психологічну допомогу особам, які зазнали таких впливів. У проекті чітко не визначено поняття небезпечних впливів на психіку, підстави і порядок захисту від цих впливів, деякі положення не узгоджуються з Конституцією України і чинними законами. У зв'язку з цим народні депутати вирішили не рекомендувати його для розгляду Верховною Радою, а відправити на доопрацювання.

Розглянуто подання Голови Вищого арбітражного суду України щодо обрання на посаду першого заступника голови арбітражного суду Автономної Республіки Крим І. Шуби. Члени комісії підтримали запропоновану кандидатуру і рекомендували її для обрання Верховній Раді України.

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи розглянула запропонований Комісією з питань культури і духовності проект закону про кінематографію. Законопроект подано Кабінетом Міністрів на розгляд Верховної Ради на виконання Указу Президента України «Про додаткові заходи щодо державної підтримки культури».

Він визначає головні напрями діяльності і пріоритети у сфері кіно як складової частини національної культури, основні принципи кінематографічної політики, розкриває зміст правових, організаційних засад у кіновиробництві, розповсюдженні та збереженні вітчизняних і кращих зразків іноземних фільмів. У проекті передбачається механізм врегулювання суспільних відносин, що виникають у процесі кінематографічної діяльності, гарантується свобода творчості та встановлюються правові норми у міжнародній кінематографічній діяльності.

Проект закону про кінематографію опрацьовано Міністерством культури і мистецтв України за погодженням з міністерствами фінансів, економіки, праці, юстиції і статистики, Фондом державного майна та Державним агентством України з авторських і суміжних прав та приведено у відповідність з Конституцією України.

Народні депутати підтримали внесення законопроекту на розгляд Верховної Ради у другому читанні з урахуванням певних зауважень та пропозицій.

Розглянуто й підтримано подання Голови Верховного Суду України щодо обрання на посади суддів Верховного Суду України С. Березовського, Л. Григор'євої, І. Домбровського, А. Арестенка, В. Земляного, В. Коновалова, Т. Присяжнюк та М. Селіванова.

У Севастополі відбулося виїзне засідання **Комісії з питань екологічної політики.** В ньому взяли участь відповідальні працівники Кабінету міністрів, Мінекобезпеки, Міністерства охорони здоров'я, Держводгоспу України та державної адміністрації Севастополя, науковці, а також представники таких громадських організацій і об'єднань, як «Екологія і життя», Всеукраїнське товариство охорони природи, Товариство географів, Спілка архітекторів та ін. Було розглянуто питання щодо продовження будівництва гірничо-збагачувального комплексу при Балаклавському рудоуправлінні на покладах вапняку гори Гасфорт (м. Севастополь).

Як відомо, враховуючи геологічні, гідрологічні, рекреаційні та історико-культурні особливості цієї місцевості, провідні науковці Криму і громадськість міста піддати сумніву правильність рішення уряду щодо розробки покладів вапняку на горі Гасфорт. Деякі вчені, наприклад, вважають, що це призведе до зміни рельєфу місцевості, порушення її гідрологічного режиму і фільтрації грунтових вод, які живлять річку Чорна, та інших негативних екологічних наслідків.

Детально обговоривши всі аспекти проблеми, члени комісії одностайно висловили думку про необхідність додаткового вивчення доцільності продовження розробки покладів вапняку на горі Гасфорт. Відповідне рішення комісії найближчим часом буде направлено Президенту України, Кабінету міністрів України та іншим зацікавленим сторонам.

Прес-служба Верховної Ради України.

Партійні рядки

Відмова від діалогу вигідна тим, хто хоче заробити сумнівний політичний капітал

Останнім часом помічено значний потяг до діалогу між різними за ідеологічним спрямуванням українськими партіями. Так, наприкінці минулого року була створена нарада політичних партій при Верховній Раді України. А нещодавно при Президентові України — політична рада.

Ставлення партій та їх лідерів до можливості ведення діалогу різне. Є такі, що відмовляються від нього взагалі. Є ті, що намагаються співпрацювати з обома гілками влади. До них належить Партія зелених. Її голова Віталій Кононов є координатором наради політичних партій при Верховній Раді та одночасно членом політичної ради при Президентові України. Як він сам пояснює цю ситуацію?

—Коли у Партії зелених виникла ідея зібрати партії для того, щоб виробити «правила гри», тобто визначити межі та рамки цивілізованої політичної конкуренції, місцем, де могли б зустрічатися представники політичних партій, за логікою, було обрано парламент. Голова Верховної Ради Олександр Мороз позитивно сприйняв цю ідею.

Центристська, спрямована у майбутнє, гнучка до пошуку компромісів ідеологія «зелених» стала визначальною для того, щоб представники інших партій доручили мені бути координатором наради політичних партій.

У першій нараді взяли участь сім партій, а на останній зібралися представники від 21 партії. Це свідчить про те, що нарада набула певного авторитету і висвітлює чи не весь спектр політичних думок: це вкрай важливо для вироблення цивілізованих правил, за якими розвиватимуться політичні процеси в державі за умов неструктурованого суспільства.

А рішення «зелених» про входження до складу політичної ради при Президентові було продиктовано бажанням донести до виконавчої влади і всенародно обраного Президента ідеологію, якою керується Партія зелених України.

—Ваше завдання в нараді при Верховній Раді цілком визначене, а сама нарада має за мету створення тиску на парламент для прийняття ним нових законів про вибори, про партії і про громадські організації, а також вироблення інших документів щодо життя та діяльності політичних партій. Останні події свідчать про те, що нарада досягла певних успіхів. А якою бачиться ваша роль у політичній раді при Президенті?

—Хочеться, щоб у країні не створювалася штучна політична конфронтація і протистояння між двома гілками влади. Тим паче, що ідеологічних причин для цього немає. Цю думку треба донести до Президента. Відповідно, отримати певний важіль впливу на нього. Ніхто не буде заперечувати, що для розбудови демократичного суспільства дуже важливим є діалог між партіями та Президентом. Цей діалог може бути і безпосереднім, і через раду. Президента обрано всім народом України, отже він мусить прислухатися до всіх без винятку існуючих у державі ідеологій, виразниками яких є політичні партії.

—Один з учасників засідання наради при Верховній Раді, кажучи про створення політичної ради, висловив думку, що нарешті в Україні утворено коаліцію, яка може взяти на себе політичну відповідальність за економічний розлад у державі. Чи візьмете ви на себе таку відповідальність?

—Гадаю, то було сказано за браком інформації. Я й досі не знаю, на яких умовах входитимуть і в якому правовому полі працюватимуть партії в політичній раді.

На попередній зустрічі лідерів політичних партій із главою адміністрації Президента Євгеном Кушнарьовим обговорювався проект складу ради, куди входили лідери центристських партій та політологи. З таким складом ради фактично погодилася співпрацювати Партія зелених. Однак невдовзі вийшов указ Президента, який начебто не передбачає включення до складу ради політологів. Отож проект на сьогодні остаточно не узгоджено. Він потребує додаткової зустрічі лідерів партій із Президентом, щоб домовитися про склад ради та характер її діяльності. Звичайно, жодної відповідальності партії, які ввійдуть до складу ради, за політику Президента нести не можуть. Ці партії не є пропрезидентськими. Вони лише бажають вести діалог із Президентом.

—Таким чином, політична рада при Президентові України є лише дорадчим органом?

—Саме так. На таких умовах Партія зелених і погодилася увійти до складу політичної ради. Попри те, доки не визначено остаточно роль, напрями та форми діяльності політичних партій у політичній раді, ми не прийняли остаточне рішення про входження до її складу.

Сьогодні і Президент, і Верховна Рада розуміють, що участь партій у налагодженні політичних процесів —єдина можливість запобігти розбудові кланового суспільства. Ми хотіли б, щоб врешті-решт в Україні було прийнято закони, які унеможливлювали б побудову держави «бананового» зразка. За цих умов небезпечна позиція тих політичних лідерів, які хочуть заробити політичний капітал на входженні чи на відмові від входження до тих чи інших дорадчих структур, на формуванні штучної конфронтації політичних сил.

А намагання поляризувати суспільство, спрочинивши передвиборні змагання до протистояння крайніх ідеологій, можуть призвести до політичної та соціальної дестабілізації і не мають історичної перспективи. Відмова від діалогу з будь-якими силами і конфронтація ніколи не йде на користь народу. Вона вигідна лише тій організації, яка бажає порушити стабільність задля популізму.

Інтерв'ю взяла Катерина СТАНІСЛАВСЬКА.

Коментар

Наші на ринку зброї

(Початок на 1-й стор.).

Якщо йдеться про Україну, то згадаймо, скільки вже було публікацій у багатьох закордонних виданнях про те, що Україна нібито на порушення міжнародних санкцій продає зброю тим чи тим державам.

Або візьмімо заяви деяких російських чиновників про те, що Україні буде відмовлено в комплектувальних до танків Т-80 УД, які передбачається поставити до Пакистану.

До речі, в розмові з вашим кореспондентом заступник міністра машинобудування, ВПК і конверсії Валерій Казаков зазначив, що коли такі контракти укладають, то їх обов'язково виконують. А щодо заяв деяких російських керівників, то нещодавно міністр оборонної промисловості Російської Федерації Зіновій Пак на запитання журналістів, чи має Україна важелі впливу на Росію, відповів, що має, оскільки її оборонний комплекс має змогу зібрати з російських комплектуючих лише 18 відсотків кінцевого продукту. Тому, за словами Валерія Казакова, фактично була лише заява не удачливого віце-прем'єра, який сьогодні вже у відставці. А щодо можливостей України по виробництву танків то, за словами замміністра, сьогодні вітчизняні КБ проводять випробування власних танкових гармат, які матимуть кращі характеристики від тих, які ніби-то відмовлялася поставляти Росія.

Тож подібні висловлювання пояснюються тим, що ринок зброї вважається поділеним, а тому з'ява конкурента на застовбленій території спричиняє, щонайменше, алергію.

Одне слово, кожен із провідних виробників зброї робить усе, щоб чужі не заходили на його територію. Як у такій ситуації діяти Україні, яка лише розпочинає своє просування на ринки зброї? Зрозуміло, нам поки що особливо нічого шукати на території, яка охоплює країни НАТО, — там навіть між своїми йде вперта боротьба, а такі країни, як Англія чи Франція, взагалі намагаються забезпечувати себе власними системами зброї. До того ж країни НАТО надто прив'язані до американської зброї. Отже, Україні варто шукати свою нішу на Близькому та Середньому Сході.

Та годі сподіватися, що на цей ринок дуже легко проникнути. Скажімо, якщо вести мову про бронетанкову техніку, де Україна має значний потенціал, то її до таких країн, як Бахрейн, Йорданія, Кувейт, Саудівська Аравія та деяких інших, майже стовідсотково поставляє США. Іран, Ірак та Сирію бронетехнікою в основному забезпечує Росія. А ще ж є Франція, Англія, Китай, виходить на ринок Німеччина. Чи вдасться Україні змінити ситуацію і відвоювати собі якусь частку ринку? Наші спецекспортери, очевидно, сподіваються на успіх, бо знову на виставці в Абу-Дабі зробили акцент на українські танки Т-84 та на модернізований Т-72, котрий оснащений новим двигуном (1200 к. с.) та новим електронним обладнанням. Крім того, Україна має намір зробити серйозну ставку на модернізацію військового арсеналу країн третього світу, в яких немає достатніх коштів, щоб придбати нову техніку. І тут, за словами директора державної компанії «Укрспецекспорт», яка є головним розпорядником української експозиції в Абу-Дабі, Андрія Кукіна, ми вже маємо значні успіхи, принаймні до 30 відсотків усіх контрактів «Укрспецекспорту» —це контракти, які передбачають ремонтно-відновні роботи. Проте участь у виставці не обмежується лише показом танків. Великі надії покладають також на українські літаки Ан-70, Ан-72, Ан-74. Причому сьогодні точаться розмови про можливу зацікавленість літаком Ан-70 навіть європейських країн. Крім того, великий інтерес до багатофункціонального літака Ан-32Б виявили країни Латинської та Південної Америки. Як зазначив заступник міністра машинобудування, ВПК та конверсії Валерій Казаков, там нарешті роздивилися, що цей літак можна використовувати як пасажирський, транспортний, штабний чи медичний. Утім, це далеко не всі зразки, які представлятиме Україна, — всього в експозиції участь взяли понад 60 підприємств і організацій, які продемонстрували 170 експонатів, з яких 70 —діючі. Це, до речі, набагато менше, ніж представляли на виставці «Айдекс-95», — тоді було близько 400 експонатів. Але, як зазначив Валерій Казаков, ми багато чого навчилися і сьогодні виставляємо лише ті зразки, де Україна має пріоритет та неперспективи. Загалом українська експозиція має стенди ракетно-космічної, авіаційної, бронетанкової, оптичної та інженерної техніки, артилерійсько-стрілецького озброєння, радіолокаційних, радіотехнічних і радіоелектронних систем тощо. І якщо нам вдасться закріпитися на світовому ринку зброї, то, можливо, невдовзі зможемо розраховувати на стабільну роботу КБ «Південне» та АНТК імені Антонова, ВО «Мотор-Січ» та заводу імені Малишева, Чорноморського суднобудівного заводу, «Хартрону» і ще багатьох підприємств.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Точка зору

Закон порушує... законодавець

Гощанський район — один з багатьох сільських районів України. Основними товаровиробниками є колективні сільськогосподарські підприємства та декілька переробних заводів АПК. Ці підприємства, як і вся економіка України, перебувають у кризовому становищі. Це спричинило значне скорочення надходжень до бюджету, а відтак і виникнення заборгованості у виплаті заробітної плати освітянам, медикам, культпрацівникам, загалом усій соціальній сфері з травня 1996 року. З цієї самої причини неможливо вчасно здійснювати різні соціальні виплати і допомоги. Але ця заборгованість могла б бути меншою, якби Верховна Рада враховувала інтереси бюджету. Маємо на увазі те, що Верховна Рада Постановою від 4 жовтня 1996 року «Про ситуацію в агропромисловому комплексі України» прийняла рішення про відстрочку до 1 вересня 1997 року оплати боргових зобов'язань з платежів до державного та місцевого бюджетів, які склалися на 1 жовтня 1996 року на підприємствах АПК.

Крім того, Постановою Верховної Ради України від 22 листопада 1996 року «Про продовження дії статті 28 Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік» підприємствам, які станом на 1 грудня 1996 року не сплатили сум заборгованості, з яких їм були надані відстрочки, термін сплати їх продовжено до прийняття бюджету на 1997 рік.

Загальна сума відстрочених платежів по району становить 1302 тисячі гривень. Враховуючи те, що основними платниками податків є сільськогосподарські підприємства, на сьогодні місцевий бюджет залишився практично без реальних надходжень. Про це свідчать такі дані. Якщо в жовтні 1996 року до місцевих бюджетів району надійшло 318 тисяч гривень, то вже в листопаді — 178 тисяч гривень. За перші місяці 1997 року надходження становлять лише кілька десятків тисяч гривень.

Приймаючи рішення про відстрочку платежів до бюджету, Верховна Рада України порушила ст.34 Закону України «Про бюджетну систему України», якою передбачено, що Верховна Рада України або інші органи, приймаючи рішення, які зумовлюють скорочення надходжень до місцевих бюджетів, повинні передбачати джерела їх покриття.

Верховна Рада не виконала нею ж прийнятий Закон, цим самим даючи приклад іншим. А це не сприяє нормалізації ситуації в суспільстві.

Крім того, в законотворчій діяльності Верховної Ради стало характерним перекладання на місцеві бюджети фінансування різних виплат, допомог та пільг, що передбачені прийнятими законами. Вважаємо такі дії Верховної Ради неприпустимими, тому що вони ставлять місцеві органи виконавчої влади в становище заручників такої економічної політики.

Ми на собі відчуваємо усю гостроту життєвих проблем. Адже ситуація надзвичайно критична. Населення доведене до відчаю. Багатомісячна заборгованість із заробітної плати, виплати субсидій, різних допомог, у тому числі і на дітей, поставила усіх на грань виживання. Бюджет району без фінансової допомоги держави неспроможний утримувати всю соціальну сферу. У цих умовах цілком реальною є перспектива переростання економічних проблем у політичні. І вони торкнуться не лише місцевих органів влади, а й Верховної Ради. Адже обранці народу мають дбати про своїх виборців.

Вимагаємо від Верховної Ради врахувати це в своїй роботі з тим, щоб приймати економічно обгрунтовані закони.

Від населення району І. ТКАЧУК, голова Гощанської районної державної адміністрації та районної ради.

Рівненська область.

У номер

● *Київ*

Інтенсивні відносини з Росією...

Заступник міністра закордонних справ України Борис Гудима і Надзвичайний ті Повноважний Посол Російської Федерації в Україні Юрій Дубінін підписали у Києві план консультацій між зовнішньополітичними відомствами двох країн. Пізніше у розмові з журналістами російський дипломат зазначив: «Росія прагне братніх відносин з Україною». Юрій Дубінін сказав, що нині інтенсивно розвиваються економічні відносини двох країн: торік товарооборот між Україною та Росією зріс на 5 мільярдів доларів і становив 17 мільярдів.

... І з США

У травні 1997 року Президент України Леонід Кучма відвідає США, де візьме участь у засіданні комісії «Кучма—Гор», а також зустрінеться з Президентом США Біллом Клінтоном. Уже «практично погоджено» дату візиту — 16 травня.

● *Севастополь*

Візит відбудеться пізніше

Намічений раніше на 21 — 24 березня неофіційний візит до порту Одеса семи кораблів постійного оперативного з'єднання НАТО на Середземному морі перенесено. Як повідомив «Інтерфакс-Україна», візит відбудеться з 23 по 26 березня. Одеський порт відвідають німецький фрегат «Нідерзаксен», італійський фрегат «Еуро», фрегат ВМС Нідерландів «К. Доорман», фрегат ВМС Туреччини «Адатепе», фрегат ВМС Греції «Ідра», американський фрегат «Карр» і британський есмінець «Бірмінгем». До них приєднається танкер ВМС Туреччини «Акар», який під час стоянки забезпечуватиме кораблі паливом. Очолює візит кораблів командир постійного оперативного з'єднання НАТО на Середземному морі, командир Військово-морських сил Греції Константинос Нікітіадіс.

● *Токіо*

Приїздіть у Запоріжжя!

У токійській штаб-квартирі провідної японської корпорації «Тошиба керамікс» відбулася зустріч Надзвичайного і Повноважного Посла України в Японії Михайла Дашкевича з президентом фірми Акіхіро Фудзії. «Тошиба керамікс» — один з лідерів на світовому ринку з виготовлення напівпровідникових товарів високотемпературного обладнання, кераміки для електронних приладів тощо. З початку 1996 року корпорація плідно співпрацює із Запорізьким титано-магнієвим комбінатом, який поставляє до Японії полікристалічний кремній.

Під час зустрічі Михайло Дашкевич передав особистого листа голови Запорізької облради і голови облдержадміністрації В'ячеслава Похвальського з пропозиціями щодо подальшого розвитку співробітництва та запрошенням відвідати Запоріжжя.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибоке співчуття Надзвичайному та Повноважному Послу України в Литовській Республіці Білодіду Ростиславу Митрофановичу з приводу тяжкої втрати — смерті матері

МАРІЇ ДМИТРІВНИ.

Колектив МЗС.

Анатолій Шостак: У Боснії треба бути активним

З досьє «ГУ»

Анатолій Шостак народився на Харківщині. Працював на київських підприємствах, був на комсомольській роботі, завідувачем відділу українського Товариства дружби, а також директором радянського інформаційного центру в Белграді.

Закінчив Дипломатичну академію МЗС СРСР. Працював у МЗС України, в Секретаріаті Верховної Ради України. З 1995 року — Надзвичайний і Повноважний Посол в Республіці Хорватія.

Нещодавно Указом Президента було розширено повноваження українського посла в Хорватії Анатолія ШОСТАКА: відтепер він виконуватиме ще й обов'язки Надзвичайного і Повноважного Посла України в Боснії і Герцеговині (за сумісництвом). Наш кореспондент Анатолій Марциновський узяв у нього інтерв'ю.

— Анатолію Миколайовичу, для Боснії і Герцеговини (надалі в тексті «БіГ». — Ред.) на часі — відбудова зруйнованого війною господарства. Очевидно, одним з ваших завдань є сприяння отриманню Україною вигідних для неї замовлень під час цієї відбудови?

— Кровопролитна боснійська війна, що її зупинили лише в грудні 95-го, забрала 200 тисяч життів, а матеріальні збитки, заподіяні нею, становлять 80 млрд. доларів США. Знищено інфраструктуру, економіку, сільське господарство, осередки культури... Так, нині в Боснії діє широка мережа міжнародних установ, які вивчають питання відбудови та інвестицій. Проте наївно було б вважати, що вони мають за проблему пошук бажаючих прийняти замовлення. Міжнародна присутність тут супроводжується складним переплетінням інтересів: насамперед США, ЄС та ісламських країн.

Щодо фінансування з міжнародних фондів, то воно, звісно, може здійснюватися лише за умов гарантій стабільності в регіоні, співробітництва всіх боснійських суб'єктів. Водночас і входження на боснійський ринок можливе лише в разі надходження інвестицій від фірм цих держав: саме це є умовою «допуску» до певних проектів. Виходячи з таких суворих реалій, говорити про отримання нашою державою вигідних замовлень без здійснення інвестицій поки що рано.

— В Києві можна інколи почути таку думку: Україна, мовляв, багато втратила від оонівських санкцій проти держав колишньої СФРЮ і тому просто повинна бути залучена до тамтешніх відбудовчих процесів...

— Введення санкцій з метою зупинення югославських кровопролить (за що голосувала свого часу й Україна) позначилося на економіці всіх держав регіону. Наслідки, схожі з нашими, переживають й інші країни, які теж вимагають відшкодування. Питання лише — з чиєї кишені? Просто так, як відомо, гроші ніхто не дає.

З іншого боку, наша держава вже зарекомендувала себе участю в миротворчих операціях, вона присутня в регіоні, й необхідно зміцнювати позиції: пропонувати свої послуги, насамперед — через міжнародні установи й фінансові організації, що інвестують боснійські проекти. Протягом останнього півріччя наше посольство працює над налагодженням прямих контактів з боснійськими організаціями, які мали приязні стосунки з українськими партнерами ще у довоєнні часи. Шукаємо можливості звернень до міжнародних фондів із пропозиціями проектів для фінансування. Щодо західних фірм, котрі інвестують у свої проекти, пропонуємо нашу участь у субпідряді, постачанні будівельних матеріалів, техніки, технологій, виконанні проектних робіт. Звичайно, треба бути реалістами й пам'ятати, що наші послуги можуть привабити лише за умов доступних цін і високої якості. Не треба також забувати, що після демобілізації БіГ й сама переповнена людьми, яким потрібна робота. Отож ми пропонуємо висококваліфіковану робочу силу, якої тут бракує.

Отже, потрібно бути безпосередньо в середовищі й не чекати, доки на нас звернуть увагу. Якщо українські фірми справді хочуть вийти на цей гігантський будівельний майданчик (а це продиктовано і економічною необхідністю, і потребою подальшого підвищення міжнародного іміджу нашої держави), то їм треба вже сьогодні мати там свого представника, координатора. Нагадаю, що в кінці минулого року наше посольство зініціювало й організувало візит до Хорватії та БіГ делегації українських підприємців, вони побували тут по лінії Торгово-промислової палати України.

— Нинішня БіГ — складна для співпраці держава. Є побоювання, що вона так і не стане монолітною і, зрештою, розпадеться на три частини: мусульманську, сербську та хорватську. Як, виходячи з цього, будете діяти ви: чи робити наголос на відносинах із Сараєво, чи, водночас, налагоджувати зв'язки з усіма суб'єктами федерації?

— «Простих» для співробітництва країн знайти, очевидно, нелегко, особливо в сучасний період великих історичних змін. Але ж є універсальні закони дипломатії, за якими на першому місці стоять національні інтереси. Україна, найбільша держава з усіх країн молодої демократії, логічно асоціюється з поняттям союзника в захисті спільних національних ідеалів: територіальної цілісності, незалежності, недоторканності кордонів. Розглядаючи БіГ як суверенну, рівноправну державу, ми повинні розвивати з нею всебічні відносини. При цьому ми будемо співробітничати не з етносами чи представниками окремих конфесій, а з державою, поважаючи її закони й норми. Наші відносини мають базуватися на визначених міжнародними угодами принципах, тим більше, що вони збігаються з політичними цілями нашої держави. Дозвольте нагадати, що наступною після трьох згаданих етносів найбільшою національною групою в БіГ є боснійські українці (до речі, одного з керівників тамтешньої української діаспори, священика Петра Овода, було нещодавно нагороджено відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня). Українці в Боснії — це і громадяни іншої країни, і наші брати, які теж потребують всебічної підтримки.

Що там у ЄС!

До введення «євро» готові!

«Притягнутою за волосся» назвав міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель інформацію, що з'явилася в західній пресі: начебто уряд Німеччини навмисне зволікає з початком введення в дію єдиної валюти «євро». В опублікованій офіційній заяві міністра підкреслюється, що розповсюдження таких «сенсацій» спричиняє нестабільність на фінансових ринках і неспокій громадян у Європі.

Знати все про «гарячі точки»

Учасники неофіційної зустрічі міністрів у справах співробітництва і розвитку країн — учасниць ЄС, яка відбулася в Амстердамі, виступили з ініціативою утворення європейського центру збирання інформації про загрозу конфліктів у всьому світі. Головуючий на сесії міністр Ян Пронк із Нідерландів вважає, що «важливо зробити наголос на запобіганні конфліктам, а не на тому, щоб займатися після цього ліквідацією завданих збитків».

До візиту, під час і після

Цього тижня відбувся візит до Республіки Польща Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. А вчора в Києві урочисто відкрили виставку «EXPOL'97», організовану Крайовою торговою палатою Республіки Польща у співпраці з українською Торгово-промисловою палатою та українською фірмою ACCO International Ltd.

З нагоди цієї події у Посольстві Республіки Польща в Україні відбулася прес-конференція. «Звичайно, це символічно, що відкриття виставки майже збіглося в часі з візитом до Польщі Павла Лазаренка, — зазначив Надзвичайний і Повноважний Посол Польщі в Україні Єжи Бар. — Але одночасно — це й не випадковість. Відносини України та Польщі розвиваються напрочуд добре. Майже щомісяця маємо візити на різних рівнях, проводимо спільні польсько-українські заходи. Тому нині ми можемо сказати, що кожен захід відбувається до, під час або після якогось важливого для двосторонніх відносин візиту».

Під час прес-конференції наводилися цифри, які підтверджують характеристику україно-польських відносин, що її дав посол. Товарооборот між нашими державами торік зріс на 40 відсотків. І хоч імпорт із Польщі й досі переважає експорт з України, але вже торік було помітно динаміку зростання українського експорту — на 49 відсотків. Про те, що польські підприємці та бізнесмени зацікавлені у співпраці з українськими, свідчить і такий факт: цього року виставка «EXPOL'97» проходитиме у два етапи. Перший —нині, другий — у листопаді. За словами заступника голови бюро Крайової торгової палати Збігнєва Напюрковського, з боку польських бізнесменів було подано стільки заявок щодо участі у виставці, що організатори змушені провести її у два етапи.

На нинішній виставці буде представлено майже все, що виробляють нині в Польщі: від меблів до харчів. «Звичайно, в обов'язки посла не входить рекламування якихось окремих фірм чи товарів, — зазначив пан Єжи Бар. — Але я хотів би відзначити тенденцію: економічне співробітництво наших держав набирає нових обертів». Надзвичайний і Повноважний Посол також повідомив, що за кілька місяців у Луцьку розпочне роботу Люблінський кредитно-депозитний банк, який стане першим банком на території нашої держави зі стовідсотковим закордонним капіталом. На думку пана посла, це істотно полегшить процедуру взаєморозрахунків.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: нещодавно у київській мерії відбулося засідання міжнародного трейд-клубу, на якому було обговорено питання щодо залучення інвестицій в економіку України, зокрема міста Києва.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №.24, ст.348, №.38, ст.562, №.42, ст.603; 1993 р., №.7, ст.53, №.17, ст.184; 1994 р., №.18, ст.103, №.24, ст.183; 1995 р., №.10, ст.64) виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ
Про приватизацію державного майна

Цей Закон регулює правові, економічні та організаційні основи приватизації державного майна та майна, що належить Автономній Республіці Крим, з метою створення багатоукладної соціально орієнтованої ринкової економіки України.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття та мета приватизації

Приватизація державного майна (далі приватизація) — це відчуження майна, що перебуває у державній власності, і майна, що належить Автономній Республіці Крим, на користь фізичних та юридичних осіб, які можуть бути покупцями відповідно до цього Закону, з метою підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів на структурну перебудову економіки України.

Стаття 2. Пріоритети та принципи приватизації

1. Основними пріоритетами приватизації є підвищення ефективності виробництва та мотивації до праці, прискорення структурної перебудови і розвитку економіки України.

2. Приватизація здійснюється на основі таких принципів:

законності;

державного регулювання та контролю;

надання громадянам України пріоритетного права на придбання державного майна;

надання пільг для придбання державного майна членам трудових колективів підприємств, що приватизуються;

забезпечення соціальної захищеності та рівності прав участі громадян України у процесі приватизації;

Платності відчуження державного майна;

пріоритетного права трудових колективів на придбання майна своїх підприємств;

створення сприятливих умов для залучення інвестицій;

безоплатної передачі частки державного майна кожному громадянинові України за приватизаційні папери;

додержання антимонопольного законодавства;

повного, своєчасного та достовірного інформування громадян про порядок приватизації та відомості про об'єкти приватизації;

врахування особливостей приватизації об'єктів агропромислового комплексу, гірничо-добувної промисловості, незавершеного будівництва, невеликих державних підприємств, підприємств із змішаною формою власності та об'єктів науково-технічної сфери;

застосування переважно конкурентних способів у разі:

приватизації невеликих державних підприємств, законсервованих об'єктів та об'єктів незавершеного будівництва, підприємств торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування населення, готельного господарства, туристичного комплексу;

продажу акцій відкритих акціонерних товариств, створених на базі середніх та великих підприємств.

Стаття 3. Законодавство України про приватизацію

1. Законодавство України про приватизацію складається з цього Закону, інших Законів України з питань приватизації.

2. Дія цього Закону не поширюється на: приватизацію об'єктів державного земельного та житлового фондів, а також об'єктів соціально-культурного призначення, що фінансуються з державного бюджету, в тому числі об'єктів сфери охорони здоров'я за винятком тих, які належать підприємствам, що приватизуються;

зміну організаційно-правових форм власності колгоспів, підприємств споживчої кооперації.

3. Приватизація акцій (часток, паїв), що перебувають у державній власності, у майні спільних підприємств з іноземними інвестиціями проводиться відповідно до законодавства та установчих документів спільних підприємств.

4. Відчуження майна, що є у комунальній власності, регулюється положеннями цього Закону, інших законів з питань приватизації і здійснюється органами місцевого самоврядування.

Стаття 4. Державна програма приватизації

1. Державна програма приватизації визначає цілі, пріоритети та умови приватизації, розробляється Фондом державного майна України і затверджується Верховною Радою України законом України щорічно не пізніш як за місяць до затвердження Державного бюджету України, але до початку наступного бюджетного року.

2. Державна програма приватизації складається із завдання на перший бюджетний рік і прогнозу на два наступні роки виходячи з пріоритетів приватизації.

3. В Державній програмі приватизації визначаються:

завдання щодо приватизації майна, яке перебуває в державній власності, та державного майна, що належить Автономній Республіці Крим;

відповідні способи приватизації для різних груп об'єктів;

квоти обов'язкового застосування приватизаційних паперів для приватизації різних груп об'єктів;

завдання відповідним органам виконавчої влади щодо забезпечення проведення приватизації;

заходи щодо залучення в процесі приватизації інвесторів;

особливості участі в процесі приватизації громадян України, іноземних інвесторів та інших покупців;

розрахунок витрат на виконання програм приватизації, порядок їх відшкодування та джерела фінансування;

прогноз надходження коштів від приватизації та напрями їх використання.

4. Верховна Рада України щорічно заслуховує і затверджує звіт Фонду державного майна України про виконання Державної програми приватизації.

Стаття 5. Об'єкти приватизації

1. До об'єктів державної власності, що підлягають приватизації, належать:

майно підприємств, цехів, виробництв, дільниць, інших підрозділів, які є єдиними (цілісними) майновими комплексами, якщо в разі їх виділення у самостійні підприємства не порушується технологічна єдність виробництва з основної спеціалізації підприємства, з структури якого вони виділяються;

об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти;

акції(частки, паї), що належать державі у майні господарських товариств та інших об'єднань.

2. Приватизації не підлягають об'єкти, що мають загальнодержавне значення. До об'єктів, що мають загальнодержавне значення, відносяться майнові комплекси підприємств, їх структурних підрозділів, основним видом діяльності яких є виробництво товарів (робіт, послуг), що мають загальнодержавне значення.

Загальнодержавне значення мають:

а) об'єкти, які забезпечують виконання державою своїх функцій, забезпечують обороноздатність держави, її економічну залежність, та об'єкти права власності Українського народу, майно, що становить матеріальну основу суверенітету України, зокрема:

майно органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, майно Збройних Сил України (крім майна, щодо якого цим Законом встановлено особливості приватизації), Національної гвардії України, Служби безпеки України, Прикордонних військ України, правоохоронних і митних органів;

надра, корисні копалини загальнодержавного значення, водні ресурси та інші природні ресурси, які є об'єктами права власності Українського народу;

майнові комплекси підприємств з лісовідновлення, лісорозведення та охорони лісу, лісництва, їх підрозділи;

золотий і валютний фонди та запаси, державні матеріальні резерви;

емісійна система, майнові комплекси підприємств і установ, що забезпечують випуск зберігання грошових знаків і цінних паперів;

радіотелевізійні передавальні центри та об'єкти, що становлять загальнодержавну систему зв'язку, а також об'єкти, що забезпечують зв'язком органи законодавчої та виконавчої влади;

державні радіоканали та телевізійні канали;

засоби урядового, фельд'єгерського та спеціального зв'язку;

інші об'єкти права державної власності, які забезпечують виконання державою своїх функцій;

б) об'єкти, діяльність яких забезпечує соціальний розвиток, збереження та підвищення культурного, наукового потенціалу, духовних цінностей, зокрема:

об'єкти Національного космічного агентства України при Кабінеті Міністрів України;

архіви;

майнові комплекси установ Національної академії наук України з основних напрямків досліджень;

об'єкти культури, мистецтва, архітектури, меморіальні комплекси, заповідники, парки тощо загальнонаціонального значення;

об'єкти освіти, фізичної культури, спорту і науки, що фінансуються з державного бюджету;

в) об'єкти, контроль за діяльністю яких з боку держави гарантує захист громадян від наслідків впливу неконтрольованого виготовлення, використання або реалізації небезпечної продукції, послуг або небезпечних виробництв, зокрема:

майнові комплекси підприємств по виготовленню та ремонту всіх видів зброї, яка є на озброєнні Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, майнові комплекси підприємств, що виробляють вибухові, сильнодіючі речовини;

майнові комплекси підприємств по випуску наркотичних, бактеріологічних, біологічних, психотропних, сильнодіючих хімічних та отруйних засобів (крім аптек);

майнові комплекси підприємств, що забезпечують діяльність у сфері обігу зброї, вибухових та радіоактивних речовин;

протирадіаційні споруди;

полігони, будови, споруди та устаткування для захоронення твердих промислових та побутових відходів, скотомогильники;

г) об'єкти, які забезпечують життєдіяльність держави в цілому, зокрема:

структурні підрозділи майнових комплексів, що забезпечують постійне розміщення і зберігання державних резервів і мобілізаційних запасів;

пенітенціарні заклади;

майнові комплекси підприємств геологічної, картографічної, гідрометеорологічної служб, служби контролю за станом навколишнього природного середовища;

об'єкти державних систем стандартизації, метрології та сертифікації продукції;

майнові комплекси підприємств авіаційної промисловості;

автомобільні дороги, крім тих, що належать підприємствам до першого розгалуження їх за межами території цих підприємств;

майнові комплекси підприємств, які здійснюють виробництво основної залізничної техніки (електровози, тепловози, дизель-поїзди, вагони);

майнові комплекси підприємств залізничного транспорту з їх інфраструктурою;

метрополітен, міський електротранспорт;

майно, що забезпечує цілісність об'єднаної енергетичної системи України та диспетчерське (оперативно-технологічне) управління, магістральні та міждержавні електричні мережі;

атомні електростанції, гідроелектростанції з греблями, що забезпечують водопостачання споживачам та проведення гідромеліоративних робіт, теплоелектроцентралі;

магістральні нафто- та газопроводи та магістральний трубопровідний транспорт, що обслуговують потреби держави в цілому, підземні нафто- та газосховища;

транспортні засоби спеціального призначення, що забезпечують виконання робіт, пов'язаних з ліквідацією пожеж, наслідків стихійних лих;

об'єкти інженерної інфраструктури та благоустрою міст, включаючи мережі, споруди, устаткування, які пов'язані з постачанням споживачам води, газу, тепла, а також відведенням і очищенням стічних вод;

майнові комплекси структурних підрозділів хлібоприймальних і хлібозаготівельних підприємств, що забезпечують розміщення і зберігання мобілізаційних запасів;

(Продовження на 8-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» ввести в дію з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» акти законодавства України застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»;

привести рішення Уряду України у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативних актів, що не відповідають цьому Закону;

відповідно до компетенції забезпечити видання нормативних актів, передбачених цим Законом;

вивчити питання доцільності створення державних інвестиційних фондів та компаній і у разі необхідності підготувати проект відповідного нормативно-правового акта;

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України проект законодавчого акта про передачу державного майна у комунальну власність.

4. Кабінету Міністрів України у місячний термін після введення в дію Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про Фонд державного майна України, в якому передбачити розмежування функцій по приватизації та по управлінню частками державного майна у підприємствах із змішаною формою власності.

5. Рекомендувати Президенту України привести Укази Президента України у відповідність з цим Законом.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 19 лютого 1997 року.
№ 90/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»

(Початок на 7-й стор.).

майнові комплекси підприємств соляної промисловості;

акваторії портів, причали всіх категорій і призначень, причальні у портах і гідрографічні споруди, набережні причалів, захисні споруди та системи сигналізації, портові системи інженерної інфраструктури та споруди зв'язку, енерговодопостачання та водовідведення, автомобільні дороги та залізничні колії (до першого розгалуження за межами території порту), навчальний та гідрографічний флот, майнові комплекси судноплавних інспекцій;

водосховища і водогосподарські канали комплексного призначення, міжгосподарські меліоративні системи, гідротехнічні захисні споруди;

Майнові комплекси підприємств, що виготовляють спирт, вина і лікеро-горілчані вироби;

крематорії, кладовища.

3. З метою технічного переозброєння та відновлення виробництва, поліпшення фінансово-економічного стану підприємств Збройних Сил України майно таких підприємств, яке є єдиним (цілісним) майновим комплексом, може корпоратизуватись. Приватизація таких підприємств здійснюється із збереженням у державній власності 51 відсотка акцій. Окремими законами України визначається порядок корпоратизації та приватизації зазначених підприємств.

4. За погодженням з Кабінетом Міністрів України приватизуються майнові комплекси:

підприємств-монополістів на ринку відповідних товарів України, визнаних такими у встановленому порядку;

підприємств військово-промислового комплексу, що підлягають конверсії згідно з відповідною програмою;

підприємств, приватизація яких здійснюється із залученням іноземних інвестицій за міжнародними договорами України;

інших об'єктів, віднесених Державною програмою приватизації до групи Г.

Перелік об'єктів, віднесених Державною програмою приватизації до групи Г, приватизація яких здійснюється із залученням іноземних інвестицій, затверджується Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.

5. Перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затверджується Верховною Радою України за погодження Кабінету Міністрів України.

6. Будівлі (споруди, приміщення) за бажанням покупця приватизуються разом з об'єктами приватизації, що в них розташовані, якщо на це немає прямої заборони відповідно Фонду державного майна України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим. За наявності такої заборони зазначені будівлі (споруди, приміщення) передаються власникам приватизованих об'єктів за їх бажанням в оренду на строк не менш як 10 років.

Якщо в нежилих приміщеннях будинку, що є державною власністю розміщується два чи більше державних або заснованих на оренді державного майна підприємств, то в разі прийняття рішення про приватизацію одного чи кількох з них займані ними приміщення, за відсутності заборони на приватизацію цього будинку, приватизуються разом з іншим майном підприємства після закріплення за названими співкористувачами займаних ними приміщень на праві повного господарського відання, оперативного управління або на договірних основах.

Стаття 6. Суб'єкти приватизації

Суб'єктами приватизації є:

державні органи приватизації;

покупці (їх представники);

посередники.

Стаття 7. Державні органи приватизації

1. Державну політику в сфері приватизації здійснюють Фонд державного майна України, його регіональні відділення та представництва у районах і містах, органи приватизації в Автономній Республіці Крим, що становлять єдину систему державних органів приватизації в Україні.

2. Фонд державног майна України, його регіональні відділення та представництва у районах і містах, органи приватизації в Автономній Республіці Крим діють на підставі Закону України «Про Фонд державного майна України», цього Закону, інших законів України з питань приватизації.

Фонд державного майна України підпорядкований, підзвітний і підконтрольний Верховній Раді України.

Голова Фонду державног майна України призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за згодою Верховної Ради України.

3. Державні органи приватизації у межах своєї компетенції здійснюють такі основні повноваження:

змінюють у процесі приватизації організаційну форму підприємств, що перебувають у державній власності;

здійснюють повноваження власника державного майна у процесі приватизації;

виступають орендодавцем майна, що перебуває у державній власності, згідно з законодавством;

продають майно, що перебуває у державній власності, в процесі його приватизації, включаючи майно ліквідованих підприємств, об'єктів незавершеного будівництва та колишнє військове майно, що набуло статусу цивільного, а також акції (частки, паї), що належать державі у майні господарських товариств;

створюють комісії з приватизації;

затверджують плани приватизації майна, що перебуває у державній власності, плани розміщення акцій акціонерних товариств у процесі приватизації;

розробляють проекти державних програм приватизації і подають їх на затвердження Верховній Раді України;

укладають угоди щодо проведення підготовки об'єктів до приватизації та їх продажу;

укладають угоди щодо проведення експертної оцінки вартості об'єктів приватизації;

здійснюють ліцензування комісійної, представницької та комерційної діяльності з приватизайними паперами;

виступають з боку держави засновником підприємств із змішаною формою власності;

беруть участь у розробці міжнародних договорів України з питань державної власності та її використання;

здійснюють захист майнових прав державних підприємств, організацій, установ, а також акцій (часток, паїв), що належать державі, на території України та за її кордоном;

контролюють виконання умов договорів купівлі-продажу державного майна.

Державні органи приватизації здійснюють інші повноваження, передбачені цим Законом, іншими законами України з питань приватизації.

4. Посадові особи державних органів приватизації несуть кримінальну, адміністративну, матеріальну та дисциплінарну відповідальність за неправомірні дії щодо майна, яке приватизується у порядку, встановленому законодавством.

5. Державні органи приватизації не мають права втручатися в діяльність підприємств, за винятком випадків, передбачених законодавством України і установчими документами цих підприємств.

6. Органи приватизації в Автономній Республіці Крим діють у межах повноважень, визначених Фондом державного майна України, і повноважень, делегованих Верховній Радою Автономної Республіки Крим щодо розпорядження майном, що належить Автономній Республіці Крим.

Органи приватизації в Автономній Республіці Крим у питаннях приватизації майна, що належить Автономній Республіці Крим, є підзвітними та підконтрольними Верховній Раді Автономної Республіки Крим.

7. Продаж майна, що є у комунальній власності, здійснюють органи, створювані відповідними місцевими радами. Зазначені органи, діють у межах повноважень, визначених відповідними місцевими радами та є їм підпорядкованими, підзвітними і підконтрольними.

8. Конкурсний продаж акцій за приватизаційні папери здійснюється через національну мережу центрів сертифікатних аукціонів.

9. Діяльність та рішення органів з питань приватизації, акціонування, конкурсів, створення яких не передбачено цим Законом не поширюються на державні органи приватизації та не беруться ними до виконання.

Стаття 8. Покупці

1. Покупцями об'єктів приватизації можуть бути:

громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства;

юридичні особи, зареєстровані на території України, крім передбачених частиною третьою цієї статті;

юридичні особи інших держав.

2. Для спільної участі в приватизації громадяни можуть створювати господарські товариства, в тому числі із членів трудового колективу, в порядку встановленому законодавством України.

Господарське товариство членів трудового колективу підприємства, що приватизується, засновується на підставі рішення загальних зборів, у яких брало участь більше 50 відсотків працівників підприємства або їх уповноважених представників.

3. Не можуть бути покупцями:

юридичні особи, у майні яких частка державної власності перевищує 25 відсотків;

органи державної влади;

працівники державних органів приватизації (крім випадків використання ними приватизаційних паперів);

юридичні особи, майно яких перебуває в комунальній власності, органи місцевого самоврядування.

4. Покупці — юридичні особи зобов'язані подати до державного органу приватизації документ про розподіл статутного фонду серед учасників.

Відповідальність за достовірність поданого документа покладається на покупця відповідно до законодавства.

5. Державною програмою приватизації стосовно конкретних об'єктів (груп об'єктів) можуть бути встановлені інші обмеження або особливості участі покупців у приватизації, включаючи галузеві та сумарні квоти на придбання юридичними особами державного майна, акцій (часток, паїв).

Стаття 9. Довірчі товариства, інвестиційні фонди та інвестиційні компанії

1. Для обслуговування обігу приватизаційних паперів, створення ринку цінних паперів та подальшого його обслуговування, зниження ризику покупців при розміщенні вкладів в об'єкти приватизації створюються довірчі товариства, інве інвестиційні компанії, інші фінансові посередники.

Звернення покупців до послуг посередницьких організацій при придбанні державного майна не є обов'язковим.

2. Порядок створення і діяльності довірчих товариств, інвестиційних фондів та інвестиційних компаній визначається законодавчими актами України.

Стаття 10. Контрольні комісії з питань приватизації

1. З метою забезпечення контролю за здійсненням Державної програми приватизації, додержанням законодавства України про приватизацію та аналізу її наслідків з числа депутатів створюється Спеціальна комісія Верховної Ради України з питань приватизації.

2. Положення про Спеціальну контрольну комісію з питань приватизації та її склад затверджуються Верховною Радою Украіни.

3. З метою забезпечення контролю за ходом приватизації, додержанням законодавства України про приватизацію та аналізу її наслідків Верховна Рада Автономної Республіки Крим та місцеві ради створюють відповідні контрольні комісії з питань приватизації.

Положення про контрольні комісії з питань приватизації та їх склад затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим та відповідними місцевими радами.

Розділ II. ПОРЯДОК І СПОСОБИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Стаття 11. Порядок приватизації

Порядок приватизації державного майна передбачає:

опублікування списку об'єктів, які підлягають приватизації, у виданнях державних органів приватизації, місцевій пресі;

прийняття рішення про приватизацію об'єкта на підставі поданої заяви або виходячи із завдань Державної програми програми приватизації та створення комісії з приватизації;

опублікування інформації про прийняття рішення про приватизацію об'єкта; проведення аудиторської перевірки фінансової звітності підприємства, що приватизується (за винятком об'єктів малої приватизації);

затвердження плану приватизації або плану розміщення акцій відкритих акціонерних товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації, та їх реалізація.

Стаття 12. Подання заяви і прийняття рішення про приватизацію

1. Ініціатива щодо приватизації може виходити від державних органів приватизації, а також покупців, визнаних такими відповідно до статті 8 цього Закону.

Покупці цілісних майнових комплексі та інвестори, які бажають придбати контрольний пакет акцій, зобов'язані разом із заявою подати бізнес-план або техніко-економічне обгрунтування післяприватизаційного розвитку об'єкта, що включає план зайнятості працівників підприємства, пропозицію інвестора з зазначенням максимального розміру інвестиції, строків та порядку її внесення, а також декларацію про доходи для покупців —фізичних осіб.

Заяви про приватизацію подаються до державних органів приватизації за місцезнаходженням об'єкта, що приватизується, у письмовій формі та в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України.

2. Державні органи приватизації протягом місяця розглядають заяви і приймають рішення щодо приватизації об'єкта і в п'ятиденний строк письмово повідомляють про це заявника, адміністрацію та трудовий колектив підприємства, що приватизується, а також відповідний орган виконавчої влади, уповноважений управляти цим майном.

У разі відмови в приватизації відповідний орган приватизації повідомляє заявників про причину відмови.

3. Відмова в приватизації можлива тільки у випадках, коли:

особа, яка подала заяву, не може бути визнана покупцем відповідно до статті 8 цього Закону;

законодавством встановлено обмеження щодо приватизації цього підприємства;

майно у встановленому порядку включено до переліку об'єктів (групи об'єктів), що не підлягають приватизації.

4. З моменту прийняття рішення про приватизацію майна державного підприємства:

орган, що здійснює управління майном цього підприємства, передає у встановленому порядку функції з управління цим майном державним органа приватизації;

стосовно цього підприємства припиняється чинність частин третьої, п'ятої, шостої статті 10, частин першої, третьої статті 12, частини другої статті 24, частини третьої статті 25 Закону України «Про підприємства в Україні» в частині купівлі, продажу, передачі, обміну, здачі в оренду, надання безоплатно, списання майна, випуску та придбання цінних паперів, надання та одержання кредитів у розмірах, що перевищують середньорічний рівень таких операцій за останні три роки з урахуванням рівня інфляції. Якщо ці дії необхідні для ефективного функціонування державного підприємства, майно якого приватизується, вони здійснюються підприємством з дозволу державних органів приватизації.

Стаття 13. Комісія з приватизації об'єкта

1. Державний орган приватизації протягом місяця з дня прийняття рішення про приватизацію об'єкта затверджує склад комісії з приватизації об'єкта і встановлює строк подання проекту плану приватизації. Цей строк не повинен перевищувати двох місяців з дня затвердження складу комісії.

2. До складу комісії входять за принципом однакового представництва представники господарського товариства, створеного членами трудового колективу підприємства, що приватизується, в тому числі й від представницького органу трудового колективу — профспілкового комітету або іншого уповноваженого ним органу, інші особи (або їх представники), які подали заяву на приватизацію, представники місцевих рад, фінансових органів, державного органу приватизації, Антимонопольного комітету України або його територіальних відділень, органу уповноваженого до прийняття рішення про приватизацію управляти відповідним державним майном. Відповідні органи та особи зобов'язані в п'ятиденний строк з моменту одержання повідомлення

про прийняття рішення щодо створення комісії делегувати до її складу своїх представників. Якщо в зазначений строк вони не делегували своїх представників до складу комісії, державний орган приватизації має право затвердити склад комісії без представників цих органів.

За рішенням комісії до її роботи можуть залучатися експерти, консультанти та інші спеціалісти, які користуються на її засіданнях правом дорадчого голосу.

Для забезпечення гласності та прозорості приватизації у роботі комісії з приватизації об'єкта можуть брати участь народні депутати України.

3. Діяльність комісії регулюється Положенням, яке затверджується Фондом державного майна України.

4. При приватизації законсервованих об'єктів, об'єктів незавершеного будівництва, майна ліквідованих підприємств або об'єктів, які підлягають приватизації у порядку, визначеному Законом України «Про приватизацію майна невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», окремого індивідуально визначеного майна, акцій (часток, паїв), що належать державі у майні підприємств із змішаною формою власності, комісія з приватизації не створюється і план приватизації не складається.

Стаття 14. Проект плану приватизації

1. Комісія з приватизації складає проект плану приватизації об'єкта, в якому враховуються пропозиції:

господарського товариства, створеного працівниками підприємства, що приватизується, та інших покупців;

місцевих рад за місцезнаходженням об'єкта приватизації;

державних органів приватизації;

Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень.

2. Проект плану приватизації повинен передбачати строки та способи приватизації, початкову ціну об'єкта приватизації (розмір статутного фонду господарського товариства), рекомендовані форми платежу, квоти обов'язкового застосування приватизаційних паперів, розміри пакетів акцій за напрямами їх реалізації, а також забезпечення технологічної єдності виробництва, недопущення руйнування цілісних майнових комплексів, циклів, технологій, порядок використання майна, що не підлягає приватизації.

За рішенням комісії до розробки проекту плану приватизації може бути включено проект реорганізації об'єкта, в якому передбачено створення на основі його структурних підрозділів юридичних осіб.

Рішення про необхідність реорганізації приймається в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України та Антимонопольним комітетом України.

До проекту плану приватизації додається акт оцінки вартості об'єкта приватизації, який складається відповідно до законодавства і затверджується органом приватизації.

У разі, якщо проектом плану приватизації передбачено продаж цілісного майнового комплексу підприємства, що приватизується, або контрольного пакета акцій, до проекту плану приватизації додаються документи, зазначені в частині першій статті 12 цього Закону.

3. Якщо трудовий колектив підприємства, майно якого приватизується, або інші покупці не погоджуються з проектом плану приватизації, розробленим комісією, вони можуть підготувати альтернативний варіант плану.

4. Проект плану, розроблений комісією, та альтернативний проект плану трудового колективу чи інших покупців подаються на розгляд регіональних відділень Фонду державного майна України або його представництв у районах та містах, які протягом десяти днів зобов'язані розглянути подані проекти, затвердити план приватизації і довести його до заінтересованих осіб.

5. Рішення про затвердження плану може бути оскаржено у десятиденний строк у Фонд державного майна України, Верховну Раду Автономної Республіки Крим.

Стаття 15. Способи приватизації

1. Приватизація державного майна здійснюється шляхом:

продажу частини державного майна кожному громадянину України за приватизаційні папери;

продажу об'єктів приватизації на аукціоні, за конкурсом, у тому числі з виключним застосуванням приватизаційних паперів;

продажу акцій (часток, паїв), що належать державі у господарських товариствах, на аукціоні, за конкурсом, на фондових біржах та іншими способами, що передбачають загальнодоступність та конкуренцію покупців;

продажу на конкурсній основі цілісного майнового комплексу державного підприємства, що приватизується, або контрольного пакета акцій відкритого акціонерного товариства при поданні покупцем документів, передбачених частиною першою статті 12 цього Закону;

викупу майна державного підприємства згідно з альтернативним планом приватизації.

Неконкурентні способи продажу майна державних підприємств застосовуються щодо об'єктів, не проданих на аукціоні, за конкурсом.

2. Створення колективних підприємств, господарських товариств, крім відкритих акціонерних товариств, у процесі приватизації майна державних підприємств (за винятком об'єктів малої приватизації) не допускається.

3. Приватизація законсервованих об'єктів та об'єктів незавершеного будівництва, підприємств торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування населення, готельного господарства, туристичного комплексу здійснюється шляхом:

продажу на аукціоні, за конкурсом;

викупу.

Приватизація зазначених об'єктів здійснюється у порядку, передбаченому Законом України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" та Державною програмою приватизації.

За рішенням органів приватизації законсервовані об'єкти та об'єкти незавершеного будівництва можуть передаватися на умовах відповідного договору особам, які можуть бути покупцями відповідно до цього Закону, для завершення будівництва, або вноситися до статутного фонду господарського товариства як державна частка з наступною її приватизацією в порядку, встановленому законодавством України.

4. Приватизація майна невеликих державних підприємств (об'єктів малої приватизації) здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)».

Стаття 16. Продаж об'єктів приватизації на аукціоні, за конкурсом, на фондових біржах

Продаж об'єктів приватизації на аукціоні, за конкурсом, у тому числі з виключним застосуванням приватизаційних паперів, та на фондових біржах здійснюється у порядку, що затверджується Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до розділу IУ Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)».

Стаття 17. Приватизація майна, зданого в оренду

1. Приватизація зданих в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій та їх структурних підрозділів, крім невеликих державних підприємств, здійснюється шляхом продажу належних державі акцій відкритих акціонерних товариств (далі — товариства), заснованих державними органами приватизації та орендарями.

2. Після затвердження плану приватизації засновники у десятиденний термін приймають рішення про створення товариства, затверджують його статут і у встановленому порядку подають документи до місцевого органу виконавчої влади для державної реєстрації товариства. Плата за реєстрацію товариства не справляється. Рішення про створення товариства є установчим договором.

При перетворенні орендних підприємств у відкриті акціонерні товариства його засновниками виступають з боку держави відповідний державний орган приватизації, а з боку орендаря —господарське товариство, створене орендарями.

До завершення продажу акцій, передбаченого планом розміщення акцій (планом приватизації), і перших загальних зборів акціонерів приватизованого підприємства керівництво підприємством покладається на адміністрацію орендного підприємства, що приватизується.

3. З моменту реєстрації товариства договір оренди вважається розірваним, діяльність підприємства, створеного на базі орендованого майна, або будь-якого суб'єкта підприємницької діяльності, який орендує майно, припиняється, товариство стає правонаступником прав і обов'язків орендаря.

4. До статутного фонду товариства вноситься державне майно, здане в оренду (за винятком майна, що не підлягає приватизації або щодо якого встановлено особливий порядок приватизації), та майно, що є власністю орендаря.

5. На вартість свого внеску орендар отримує акції створеного товариства.

Продаж акцій, що належать державі, здійснюється державними органами приватизації згідно з законодавством про приватизацію.

6. Члени організації орендарів, члени трудового колективу підприємства, створеного орендарем, а також колишні працівники об'єкта приватизації, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів про працю України і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, особи, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, та інваліди, звільнені у зв'язку з каліцтвом або професійним захворюванням, мають право на пільгове придбання акцій відповідно до статті 25 цього Закону.

7. Якщо вартість майна, що вноситься організацією орендарів (орендарем) до статутного фонду товариства, становить менше 25 відсотків його статутного фонду, з урахуванням вартості акцій, придбаних на пільгових умовах членами організацій орендарів, не перевищує цього розміру, члени організацій орендарів мають право на додаткове придбання за власні кошти і сертифікати, що отримують громадяни України як компенсацію втрат від знецінення заощаджень в установах Ощадного банку України і колишнього Укрдержстраху, акцій, що належать державі, за їх номінальною вартістю у межах 25 відсотків статутного фонду товариства, але не більше ніж на суму одного приватизаційного майнового сертифіката на кожного члена організацій орендарів.

8. У разі відмови орендаря виступити засновником акціонерного товариства приватизація майна, зданого в оренду, здійснюється без його згоди в порядку, визначеному статтею 18 цього Закону.

Договір оренди зберігає чинність для нового власника приватизованого майна.

9. Орендар має право на викуп об'єкта оренди, якщо це було передбачено договором оренди, укладеним до набрання чинності законом України «Про оренду державного майна».

Орендар здійснює викуп об'єкта оренди відповідно до законодавства та договору оренди. Умови викупу (ціна, порядок, строки, засоби платежу, обов'язкова квота використання майнових приватизаційних сертифікатів) визначаються в договорі оренди. Ціна об'єкта оренди визначається відповідно до статті 20 цього Закону.

Орендар має право відмовитися від здійснення передбаченого у договорі права на викуп.

Стаття 18. Продаж акцій та часток (паїв), що належать державі в майні господарських товариств

1. При перетворенні державного підприємства в акціонерне товариство в процесі приватизації його засновником виступає державний орган приватизації, який діє в межах повноважень, передбачених законодавством.

До засновників такого акціонерного товариства не застосовуються обмеження, передбачені частиною першою статті 30 Закону України «Про господарські товариства».

2. Засновник акціонерного товариства встановлює відповідно до плану приватизації (плану розміщення акцій) способи, обсяг і строки продажу акцій, а також порядок внесення платежів.

При перетворенні державних підприємств в акціонерні товариства відповідно до цього Закону можуть випускатися тільки прості іменні акції.

3. Працівники підприємства, майно якого приватизується, мають право об'єднатися відповідно до статті 8 цього Закону для викупу контрольного пакета акцій.

4. Продаж акцій засновником акціонерного товариства провадиться на конкурсних засадах, крім випадків, передбачених законодавством.

5. Створене відповідно до цієї статті акціонерне товариство є правонаступником підприємства, що приватизується.

6. Продаж акцій (часток, паїв), що належать державі у майні підприємств із змішаною формою власності, провадиться з урахуванням законодавства та установчих документів цих підприємств.

Якщо продаж здійснюється не на конкурентних засадах, то вартість цих акцій (часток, паїв) визначається експертним шляхом у встановленому порядку.

Стаття 19. Інформація про приватизацію

1. Інформацію про приватизацію складають відомості щодо:

переліків об'єктів, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, умови їх продажу;

терміну, протягом якого приймаються до розгляду плани приватизації та заяви на право продажу об'єктів приватизації;

рішення про затвердження планів приватизації та укладення угод з юридичними особами або спеціалістами на розробку проектів планів приватизації та продажу об'єкта приватизації, а також підстави, на основі яких були прийняті ці рішення;

результатів виконання планів приватизації, які підлягають опублікуванню у спеціальних бюлетенях Фонду державного майна України та його регіональних відділень, які розповсюджуються за передплатою і в роздрібній торгівлі, місцевій пресі.

Інформація про результати приватизації об'єкта (інформація про переможців конкурсу, аукціону, ціну, за яку придбано об'єкт приватизації, дані про розподіл акцій (часток, паїв) між новими власниками (окремо по кожній юридичній особі) підлягає опублікуванню у місцевій пресі за місцем розташування відповідного об'єкта.

2. Інформація про строки та умови проведення аукціону, конкурсу, випуску акцій у вільний продаж повинна бути опублікована в інформаційних бюлетенях органів приватизації, центральній та місцевій пресі не пізніше як за 30 календарних днів до дати проведення аукціону, конкурсу, випуску акцій у вільний продаж.

3. Типовий, обов'язковий для публікації в бюлетені перелік відомостей для різних видів підприємств, порядок їх подання, форма публікації визначаються Фондом державного майна України.

Розділ III. ФІНАНСОВІ ВІДНОСИНИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Стаття 20. Визначення початкової ціни майна, що приватизується

1. Визначення початкової ціни об'єкта приватизації або розміру статутного фонду господарського товариства, що створюється на основі державного підприємства, здійснюється відповідно до методики, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. У разі приватизації об'єкта шляхом його викупу, відповідно до зазначеної методики, оцінка вартості об'єкта приватизації здійснюється експертним шляхом або способами, що враховують потенційну прибутковість.

Загальні критерії проведення експертних оцінок і методики оцінки визначаються окремим законом.

3. Витрати, пов'язані з проведенням аудиторських перевірок, відшкодовуються за рахунок підприємств, що приватизуються.

Стаття 21. Джерела коштів для придбання державного майна, що приватизується

1. Державне майно може бути придбано за рахунок приватизаційних паперів, випущених в обіг відповідно до законодавства, а також власних і позичених коштів покупців, які мають право брати участь у приватизації відповідно до цього Закону.

При придбанні об'єкта приватизації за рахунок грошових коштів на суму, що перевищує п»ятдесят неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, покупці — фізичні особи повинні подати до органу приватизації декларацію про доходи.

2. Покупці — іноземні інвестори та підприємства з іноземними інвестиціями набувають державне майно у процесі приватизації з оплатою його вартості у національній валюті на загальних підставах та з поданням відомостей про джерела надходження коштів.

3. Покупці, які мають право брати участь у приватизації відповідно до цього Закону, вправі використовувати для придбання об'єктів приватизації гроші шляхом їх безготівкового перерахування з відкритих ними в банках України іменних рахунків у межах коштів, що перебувають на цих рахунках.

Стаття 22. Порядок визначення розмірів емісії приватизаційних майнових сертифікатів та їх номінальної вартості

1. Приватизаційні майнові сертифікати випускаються на суму вартості державного майна, що підлягає безоплатній передачі у процесі приватизації майна державних підприємств громадянам України.

Обсяги емісії приватизаційних майнових сертифікатів та їх номінальна вартість встановлюються відповідними актами законодавства України.

Номінальна вартість приватизаційного майнового сертифіката визначається шляхом ділення загальної суми емісії цих приватизаційних паперів на число громадян України.

Приватизаційні майнові сертифікати розподіляються між громадянами, які мають право на їх одержання, порівну.

2. У разі проведення індексації балансової вартості основних фондів у народному

(Закінчення на 10-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»

(Початок на 7—9-й стор.).

господарстві України обов'язковій індексації підлягає номінальна вартість приватизаційних майнових сертифікатів. Коефіцієнт індексації номінальної вартості приватизаційних майнових сертифікатів встановлюється Кабінетом Міністрів України одночасно з проведенням індексації балансової вартості основних фондів.

Стаття 23. Використання грошових коштів, одержаних від приватизації

1. Кошти, одержані від продажу державного майна, зараховуються до позабюджетного Державного фонду приватизації, позабюджетного фонду приватизації Автономної Республіки Крим і спрямовуються на відшкодування витрат, пов'язаних з приватизацією, кредитування технічного переозброєння приватизованих підприємств, розвиток підприємництва та створення нових робочих місць у межах, що визначаються Державною програмою приватизації, та до Державного бюджету України.

2. Забороняється використання коштів, одержаних від приватизації, на покриття дефіциту державного та місцевих бюджетів.

3. Кошти, одержані від продажу об'єктів незавершеного будівництва, що споруджувалися відповідно до програми ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, за вирахуванням витрат на проведення приватизації спрямовуються у встановленому порядку до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення для фінансування робіт на пускових будовах згідно із зазначеною програмою.

Розділ IV. СОЦІАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Стаття 24. Безоплатна передача державного майна

1. Кожному громадянину України надається право на безоплатне придбання частки державного майна на суму одержаного приватизаційного майнового сертифіката.

2. За рішенням державного органу приватизації об'єкти соціально-побутового призначення в разі відмови трудових колективів підприємств, що приватизуються, від приватизації цих об'єктів можуть передаватися місцевим радам згідно з законодавством. У разі неможливості утримання за рахунок коштів місцевого бюджету об'єктів соціально-побутового призначення, створених за рахунок коштів фонду соціального розвитку (аналогічних фондів) підприємства, що приватизується, зазначені об'єкти можуть безоплатно передаватися господарському товариству, створеному працівниками підприємства відповідно до статті 8 цього Закону, до складу якого ввійшло не менш як 50 відсотків працівників підприємства, за умови їх цільового використання та належного утримання і без права продажу.

Стаття 25. Пільги працівникам підприємства, що приватизується

1. Працівникам підприємства, майно якого приватизується, надається право на:

першочергове придбання акцій за їх номінальною вартістю на суму і за рахунок виданого працівнику приватизаційного майнового сертифіката;

першочергове придбання за рахунок власних коштів акцій за їх номінальною вартістю на половину суми виданого працівнику приватизаційного майнового сертифіката.

2. Пільги, передбачені цією статтею, поширюються також на колишніх працівників підприємств, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів про працю України і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, осіб, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, інвалідів, звільнених у зв'язку з каліцтвом або професійним захворюванням, та працівників, звільнених у зв'язку із станом здоров'я, а також на працівників соціально-культурних та оздоровчо-лікувальних закладів, що приватизуються у складі підприємств, на балансі яких вони перебувають.

3. Господарське товариство, до складу якого ввійшло не менш як 50 відсотків працівників підприємства, майно якого приватизується шляхом продажу на аукціоні чи за конкурсом, створене згідно зі статтею 8 цього Закону, користується пріоритетним правом на придбання цього майна за рівних запропонованих умов купівлі, а також правом на розстрочку платежу на строк не більше одного року з початковим внеском не менше 30 відсотків ціни, за яку придбано майно на аукціоні чи за конкурсом.

4. Керівники, їх заступники, головні спеціалісти та керівники структурних підрозділів державних підприємств, що перетворюються у відкриті акціонерні товариства в процесі приватизації (в тому числі корпоратизованих підприємств) за умови додержання відповідно до чинного законодавства строків приватизації та корпоратизації, мають право на додаткове придбання за грошові кошти акцій товариства за їх номінальною вартістю на загальну суму до 5 відсотків статутного фонду товариства з відстрочкою оплати на один рік після придбання акцій працівниками підприємства.

Відстрочка оплати надається за умови внесення не менше 30 відсотків вартості придбаних акцій.

5. На суму відстрочених платежів нараховуються проценти за обліковою ставкою Національного банку України.

Стаття 26. Соціальні гарантії працівникам підприємства, що приватизується, та приватизованого підприємства

1. З дня прийняття рішення про приватизацію розірвання трудового договору з працівником підприємства, що приватизується, з ініціативи власника або уповноваженого ним органу не допускається, за винятком звільнення на підставі пункту 6 статті 40 Кодексу законів про працю України або вчинення працівником дій, за які законодавством передбачена можливість звільнення на підставі пунктів 3, 4, 7, 8 статті 40 та статті 41 Кодексу законів про працю України.

2. Не допускається звільнення працівників приватизованого підприємства з ініціативи нового власника чи уповноваженого ним органу протягом 6 місяців від дня переходу до нього права власності.

3. Укладення колективного договору між новим власником або уповноваженим ним органом і трудовим колективом, а також працевлаштування вивільнених працівників здійснюються відповідно до законодавства.

Розділ V. ДОГОВІРНІ ВІДНОСИНИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Стаття 27. Оформлення угод приватизації

1. При приватизації майна державного підприємства як цілісного майнового комплексу шляхом його викупу, продажу на аукціоні, за конкурсом між продавцем і покупцем укладається відповідний договір купівлі-продажу.

2. До договору купівлі-продажу повинні включатися передбачені бізнес-планом чи планом приватизації зобов'язання або зобов'язання сторін, які були визначені умовами аукціону, конкурсу чи викупу щодо:

здійснення програм технічного переозброєння виробництва, впровадження прогресивних технологій;

здійснення комплексу заходів щодо збереження технологічної єдності виробництва та технологічних циклів;

збереження та раціонального використання робочих місць;

виконання вимог антимонопольного законодавства;

збереження номенклатури та обсягу виробництва продукції (послуг) відповідно до бізнес-плану;

завершення будівництва жилих будинків;

утримання об'єктів соціально-побутового призначення;

виконання заходів щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці та охорони навколишнього середовища;

внесення інвестицій виключно у грошовій формі, їх розміру та строків;

виконання встановлених мобілізаційних завдань.

До договору купівлі-продажу об'єкта приватизації включаються санкції за порушення його умов.

Включення до договору інших зобов'язань покупця допускається за згодою сторін.

Термін дії зазначених зобов'язань за винятком виконання встановлених мобілізаційних завдань не повинен перевищувати п'яти років, а щодо підприємств-монополістів, підприємств військово-промислового комплексу, що підлягають конверсії, галузевих науково-дослідних інститутів та проектно-конструкторських бюро, інших підприємств і установ, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України, порядок контролю за їх діяльністю затверджується Кабінетом Міністрів України.

Зазначені в цій частині зобов'язання зберігають свою дію для осіб, які придбають об'єкт у разі його подальшого відчуження протягом терміну дії цих зобов'язань.

Контроль за виконанням умов договору купівлі-продажу здійснює державний орган приватизації.

3. Власники приватизованих об'єктів мають пріоритетне право на довгострокову оренду (на строк не менше десяти років) займаних ними земельних ділянок з наступним викупом цих ділянок відповідно до законодавства України, якщо на це немає прямої заборони Кабінету Міністрів України або відповідної місцевої ради. Місцева рада зобов'язана у місячний строк з моменту реєстрації приватизованого об'єкта переоформити договір оренди на користування землею.

4. Договір купівлі-продажу підлягає нотаріальному посвідченню.

Право власності на приватизований об'єкт переходить з моменту нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу.

5. На вимогу однієї із сторін договір купівлі-продажу може бути розірвано або визнано недійсним за рішенням суду, арбітражного суду в разі невиконання іншою стороною зобов'язань, передбачених договором купівлі-продажу, у визначені строки.

6. Договір купівлі-продажу не укладається при продажу акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації або корпоратизації, крім продажу їх пакетом згідно з планом приватизації (планом розміщення акцій).

Покупець набуває право власності на акції, придбані на сертифікатному аукціоні, з дня затвердження протоколу про результати сертифікатного аукціону.

Продаж акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації або корпоратизації, на фондових біржах здійснюється у порядку, встановленому законодавством.

7. Угоди щодо операцій з акціями, придбаними в процесі приватизації, можуть укладатися після внесення відомостей про їх покупця та інших відомостей, визначених законодавством, до реєстру власників іменних цінних паперів.

Стаття 28. Правонаступництво власників

1. Особи, які придбали державні підприємства як цілісні майнові комплекси, є правонаступниками їх майнових прав і обов'язків відповідно до умов договору між продавцем і покупцем та законодавства України.

2. Правонаступництво щодо акцій (часток, паїв), придбаних в процесі приватизації, які належали державі в майні суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств, підтверджується договором купівлі-продажу.

Вартість акцій (часток, паїв) визначається в установленому порядку.

Розділ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ, РОЗГЛЯД СПОРІВ

Стаття 29. Відповідальність за порушення законодавства про приватизацію

1. За порушення законодавства про приватизацію до винних осіб застосовується кримінальна, адміністративна, дисциплінарна, цивільно-правова відповідальність відповідно до законодавства України.

2. Посадові особи державних органів приватизації, інших органів виконавчої влади за наявності в їх діях ознак злочину, пов'язаного з порушенням законодавства про приватизацію, підлягають притягненню до кримінальної відповідальності у порядку, передбаченому Кримінальним кодексом України.

3. Посадові особи державних органів приватизації, інших органів виконавчої влади несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу за:

безпідставну відмову у прийнятті заяви про приватизацію; порушення строків розгляду заяви про приватизацію; порушення умов і порядку проведення конкурсу, аукціону, продажу акцій (часток, паїв); порушення умов і порядку передачі акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації, корпоратизації —до восьми встановлених на день вчинення порушення розмірів неоподатковуваного мінімуму доходів громадян;

необгрунтовану відмову від продажу підприємства (майна, акцій); безпідставну відмову у видачі приватизаційних паперів громадянам України; безпідставну відмову в наданні інформації про об'єкт приватизації —до десяти встановлених на день вчинення порушення розмірів неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.

Штрафи стягуються з винних осіб за рішенням суду в порядку, передбаченому Кодексом України про адміністративні правопорушення.

4. Покупці, що не сплатили за об'єкт приватизації, придбаний шляхом викупу, на аукціоні або за конкурсом, протягом 60 днів з моменту укладення чи реєстрації відповідної угоди сплачують на користь органу приватизації неустойку у розмірі і порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Рішення про викуп об'єкта або результати конкурсу, аукціону в таких випадках підлягають анулюванню.

5. При повному або частковому невиконанні умов договорів купівлі-продажу встановлюється така відповідальність покупців:

у разі порушення встановлених умовами договору купівлі-продажу строків внесення інвестицій у встановленому обсязі покупцями сплачується пеня у розмірі 0,1 відсотка вартості не внесених інвестицій за кожний день прострочення;

у разі розірвання договору купівлі-продажу у зв'язку з невиконанням умов договору щодо внесення інвестицій внесені частково інвестиції не повертаються, а в разі невнесення інвестицій на день подачі позову про розірвання договору покупець сплачує штраф у розмірі 10 відсотків загального обсягу інвестицій;

у разі недотримання покупцем зобов'язань щодо збереження протягом визначеного періоду профілю діяльності приватизованого об'єкта покупець сплачує штраф у розмірі 10 відсотків вартості придбаного майна.

Зазначені штрафи перераховуються до Державного бюджету України.

За недопущення працівників державних органів приватизації, протидію чи перешкодження проведенню ними перевірки дотримання умов договору купівлі-продажу державного майна на керівника приватизованого підприємства накладається штраф у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожний встановлений факт.

Штрафи стягуються з винних осіб за рішенням суду в установленому порядку.

6. Збитки, заподіяні порушенням законодавства про приватизацію, а також витрати щодо забезпечення збереження об'єктів приватизації на період до моменту передачі майна, підлягають відшкодуванню за позовами заінтересованих осіб у порядку, передбаченому законодавством України.

Порушення встановленого законодавством порядку приватизації або прав покупців є підставою для визнання недійсним договору купівлі-продажу об'єкта приватизації в порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 30. Спори, що виникають у процесі приватизації

Спори, що виникають у процесі приватизації, вирішуються судом або арбітражним судом в установленому порядку відповідно до їх компетенції».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 лютого 1997 року.
№ 89-97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про арбітражний суд»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про арбітражний суд» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №.36, ст.469; 1992 р., №.32, ст.455, №.48, ст.661; 1993 р., №.33, ст.348) такі зміни:

1. Частину другу статті 1 доповнити словами «а також у розгляді справ про банкрутство».

2. У статті 4:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) рівності усіх учасників судового процесу перед законом і арбітражним судом»;

доповнити статтю після пункту 3 новим пунктом 4 такого змісту:

«4) змагальності сторін та свободи в наданні ними арбітражному суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості».

У зв»язку з цим пункти 4-6 вважати відповідно пунктами 5-7.

3. Пункт 9 статті 13 викласти в такій редакції:

«9) вносить у пленум Вищого арбітражного суду протести на постанови, прийняті президією Вищого арбітражного суду».

4. Статтю 15 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«У роботі пленуму бере участь Генеральний прокурор України або його заступник».

5. Пункт 5 статті 16 викласти в такій редакції:

«5) переглядає за протестом Голови Вищого арбітражного суду України, Генерального прокурора України постанови, прийняті президією Вищого арбітражного суду».

6. Пункт 3 статті 18 після слів «Голови Вищого арбітражного суду» доповнити словами «України та Генерального прокурора України або його заступника».

7. Статті 20-29 розділу III замінити статтями 20-22 такого змісту:

«Стаття 20. Законодавство про статус судді арбітражного суду

Статус судді арбітражного суду визначається Конституцією України, законами України «Про статус суддів», «Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів судів України», «Про органи суддівського самоврядування», «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», іншими законами з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Стаття 21. Суддя арбітражного суду

Суддею арбітражного суду є посадова особа, яка наділена повноваженнями здійснювати правосуддя з господарських відносин.

Повноваження судді арбітражного суду визначаються Конституцією України, цим Законом, Арбітражним процесуальним кодексом України та іншими законами.

Голова Вищого арбітражного суду України, його заступники, голова арбітражного суду Автономної республіки Крим, голови арбітражних судів областей, міст Києва та Севастополя, їх заступники мають статус судді арбітражного суду.

Суддя має право вносити в пленум чи президію Вищого арбітражного суду пропозиції щодо роз»яснення застосування законодавства, яке регулює відносини в господарській сфері, та порядку вирішення господарських спорів.

Суддя має право очолювати структурний підрозділ апарату арбітражного суду.

Стаття 22. Право на зайняття посади судді арбітражного суду

Право на зайняття посади судді Вищого арбітражного суду України має громадянин України, який досяг на день призначення 30 років, має вищу юридичну освіту і стаж роботи за спеціальністю не менше 10 років. Право на зайняття посади судді арбітражного суду Автономної Республіки Крим, арбітражних судів областей, міст Києва та Севастополя має громадянин України, який досяг на день призначення 25 років, має вищу юридичну освіту і стаж роботи за спеціальністю не менше п»яти років».

8. У статті 35:

у частині першій слова «республіканського бюджету» замінити словами «Державного бюджету України»;

частину сьому викласти у такій редакції:

«Особам, призначеним на посаду судді або обраним суддями, видаються посвідчення встановленого зразка»;

доповнити статтю частинами восьмою та дев»ятою такого змісту:

«Закріплені за арбітражними судами службові приміщення знаходяться на їх балансі та використовуються безплатно.

Охорона службових приміщень арбітражних судів здійснюється в порядку, встановленому законом».

9. Статтю 36 викласти в такій редакції:

«Стаття 36. Статус працівників апарату арбітражних судів

На працівників апарату арбітражних судів поширюється дія Закону України «Про державну службу».

10. У тексті Закону слова «арбітр», «арбітражна колегія», «Республіка Крим» в усіх відмінках замінити відповідно словами «суддя», «судова колегія», «Автономна Республіка Крим» у відповідних відмінках.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 лютого 1997 року.
№ 96/97-ВР.

УРОК ЕКОНОМІЇ ДАВ ВИКОНКОМ

Несподіваний урок економії бюджетних коштів дав своїм депутатам виконком Львівської міської Ради. Взявши Палац культури імені Гната Хоткевича під своє пряме керівництво, він ліквідував посередництво, яке значною мірою впливало на вартість утримання закладу. Збудоване ще у 30-х роках на кошти магістрату, це приміщення призначалося для колективів усіх міських служб. Однак після війни воно було передане на баланс тільки одної з них — комунального підприємства «Львівелектротранс». І відтоді використовувалось лише в його інтересах.

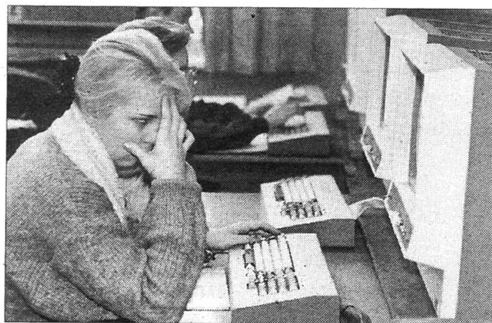
Перехід на ринкові умови господарювання підштовхнув міськвиконком до пошуку шляхів зменшення затрат на ведення міського господарства. Постало закономірне питання: як транспортна організація, що дотується з бюджету, може утримувати палац з різноманітними гуртками, творчими колективами, не кажучи про саму споруду? Спеціальна комісія виконкому детально вивчила його і рекомендувала перепідпорядкувати заклад. Але коли висновки про недоцільність залишати палац у розпорядженні транспортників прозвучали на сесії, це викликало заперечення з боку окремих депутатів, зокрема й самого директора підприємства. Мотив був один: не випустити з рук ласий шматок, який до того ж дає змогу підзаробляти на орендарях.

Так виникло протистояння між виконавчим та представницьким органами. Народні обранці вирішили створити «аудиторську» групу. Зібрана нею інформація повністю підтвердила правоту попередньої пропозиції. До честі депутатів вони погодилися з позицією виконкому.

– Це зовсім не означає перерозподілу права на нерухомість, —сказав голова Львівської міськради і виконкому Василь Куйбіда. —Палац як був, так і залишається муніципальною власністю. Але його діяльність ми субсидіюватимемо напряму, що дозволить чіткіше контролювати витрати, а, отже, і скоротити їх. При цьому вся діюча структура творчих колективів не тільки буде збережена, але й розвиватиметься під опікою нашого департаменту культури. Подібну зміну механізму управління міським господарством ми нині проводимо по різних напрямах. Окремі ділянки, наприклад прибирання вулиць, вивезення сміття, обслуговування будинків і прилеглих територій, пасажирські транспортні маршрути передаємо під опіку приватних структур. Створюємо конкурентне середовище при ухвалі угод на виконання робіт, пов'язаних з ремонтом доріг, будівель, прокладанням комунікацій. Саме такий підхід уможливлює нормальний ритм життя міста навіть в умовах постійного зменшення бюджетних надходжень. На жаль, у цих тісних рамках ми можемо лише вишукувати резерви економії. Проте сподіваємось, що нове фінансове законодавство врахує пропозицію Асоціації міст України про формування бюджету знизу догори. Без цього місцеве самоврядування залишається самоврядуванням на папері.

Ігор БАЧУН
(ДІНАУ-Укрінформ).

Львів.

Готують фахівців

Хмельницький приватний інститут бізнесу засновано у травні 1992 року. Керівником і власником його став молодий учений, кандидат економічних наук (сьогодні академік) Петро Степанович Смоленюк, який понад 10 років працював на викладацькій роботі у вузах України.

З перших днів роботи чітко визначилось амплуа інституту. Він готує фахівців з бухгалтерського обліку для промисловості, у комерційних банків, а також спеціалістів з маркетингу і менеджменту.

Навчальні плани і програми цього інституту складено викладачами вузу спільно з фахівцями базових учбово-методичних центрів України на основі типових програм Міністерства освіти України.

В інституті 34 викладачі. Більше двох третин з них — спеціалісти найвищої кваліфікації: 6 докторів наук, 16 — кандидатів. Решта — старші викладачі та асистенти. Різнобічну допомогу у доборі та вирощуванні наукових кадрів цьому інституту надає ректор Київського економічного університету професор, доктор економічних наук Анатолій Федорович Павленко та ректор Тернопільської академії народного господарства академік Андрій Олександрович Устенко. Завдяки їх підтримці в Хмельницький інститут бізнесу запрошені і успішно трудяться заслужені працівники науки і техніки, відомі усій Україні вчені: Баб'як О. Г., Лановик Б. Д., Петрига О. Г., Патолло Н. Я., Федорович Р. В., Шкарабан С. І.

Усі фундаментальні і професійно орієнтовані дисципліни в інституті викладають досвідчені викладачі, кандидати наук. Але адміністрація не обмежується надбаннями вітчизняної освіти. Лекції й лабораторні заняття з студентами проводять також американські викладачі Нелл Макитрик, Келлі Сейболд, Роберт Рено, Вів'ен Кім. Свого часу значну допомогу надав професор Каліфорнійського університету, доктор Рао Шерукурі.

Звичайно, організація науково-методичної роботи, залучення до неї видатних учених справа складна. Та попри все ректор інституту академік Смоленюк П. С. кожен робочий день починає саме з питань роботи кафедр, підбивання підсумків здійсненого і перспективних завдань розвитку наукової діяльності.

В інституті ведеться цілеспрямована науково-організаційна робота, створюються нові кафедри, проводяться конференції, видаються наукові праці вчених.

За період з 1993 по 1997 рік видано 5 підручників, 4 навчальних посібника, 12 методичних розробок, понад 25 наукових статей. Звичайно, цей скромний доробок — лише початок. Але скільки у нас сьогодні добрих починань не помічається, губиться на тлі економічних негараздів.

Учені Хмельницького інституту бізнесу нещодавно брали участь у наукових конференціях з питань поліпшення правових аспектів вузівської роботи, удосконалення облікової та аудиторської справи на Україні, питань розвитку виховної роботи в студентських колективах, покращення вивчення історії рідного краю.

Не стоїть осторонь науково-пошукової роботи і студентський колектив. В інституті створено студентське наукове товариство, проводяться творчі конкурси серед здібної молоді. Вчені-ентузіасти допомагають юним у перших дослідницьких розвідках. Хороший резонанс мають традиційні конкурси. Зокрема конкурс на кращу студентську творчу роботу, присвячений пам'яті Т. Г. Шевченка, показав, що серед ста двадцяти його учасників чимало серйозних і вдумливих дослідників. Немало студентів відзначились своєю участю у національних конкурсах.

Певна увага в інституті приділяється створенню духовної атмосфери. Щомісячно організуються вечори відпочинку, засідання КВК, концерти самодіяльності. Під керівництвом викладача фізкультури А. Г. Мельника проходять спортивні змагання, спартакіади.

Удосконалення і нарощування матеріальної бази — повсякденна турбота керівництва вузу. Уже закуплена необхідна оргтехніка, обладнуються навчальні кабінети, модернізується комп'ютерне обладнання.

Попереду ще чимало роботи. І хочеться побажати колективу цього інституту, що вступає у друге п'ятиріччя життя, дальшого творчого злету, невпинного поступу вперед, нових успіхів і звершень.

Олексій ЖУРКО,
кандидат історичних наук, завідувач кафедри гуманітарної підготовки Хмельницького обласного інституту удосконалення кваліфікації вчителів. Адреса інституту: м. Хмельницький, вул. Інститутська, 4/1, Хмельницький приватний інститут бізнесу.

Одні давлять, інші — лукавлять

Коментар

СЕРЕД західних експертів, які працюють на теренах України, нібито найбільше прислухаються до міжнародної групи економістів-радників фонду Сороса. Бо ця неурядова організація кілька років грунтовно досліджує 300 підприємств Києва, Харкова, Одеси і Львова, які найповніше представляють промисловий сектор держави.

Щомісячний зв'язок з керівниками цих підприємств давав змогу протягом року мати неупереджену інформацію про обсяги виробництва, динаміку залишків товарних запасів, фінансове становище, рівень плинності кадрів і таке інше. І, що дуже важливо, — бути в курсі найближчих очікувань директорського корпусу. І ось тепер випала добра нагода не лише зіставити висновки зарубіжних дослідників з офіційною статистикою, а й поміркувати над пропозиціями багатьох відомих економістів і державних діячів.

Отже, західні експерти твердять, що упродовж минулого року, за винятком квітня, директори інформували про скорочення обсягів виробництва. Тим часом спостерігачів спантеличувало, що керівники підприємств дивились уперед з оптимізмом, очікуючи, що ось-ось їхня продукція здобуде попит! За цим, підсумовують експерти, простежується директорська звичка планувати від досягнутого і хитрість —занижувати реальні обсяги виробництва (адже песимістичними у своїх прогнозах вони були лише двічі на рік).

Дебіторська і кредиторська заборгованість зростала протягом року, хоч в останньому кварталі це зростання дещо уповільнилось. Боролися респонденти зі своїми боргами, як завжди, за допомогою скорочення товарних і сировинних запасів, робочої сили, нарощування обсягів бартерної торгівлі і боргів по зарплаті. Про те, що ці борги зростали, директори підприємств повідомляли практично з квітня і до закінчення року. Ухиляючись від прямих настанов і рекомендацій, тактовні експерти зосереджують увагу владних структур держави на потребі розв'язувати платіжну кризу в промисловості за допомогою фінансових трансакцій, а не натурального обміну й поширення безробіття.

Нібито нічого нового. І ми про це знаємо. І, здається, знаємо навіть більше. Хіба ж не Президент України докоряв підприємцям і промисловцям, що на деяких конверсійних виробництвах залишки нереалізованої продукції уже перевищують річні обсяги?! Хіба не Мінекономіки з Державною податковою адміністрацією підозрюють підприємства-експортерів у свідомому заниженні контрактної вартості товарів, що підлягають оподаткуванню?! Але що протиставляє цьому уряд? Індикативні ціни? А мудрагель-директор підписує з контрагентом акти про порушення вимог до якості продукції чи про порушення правил транспортування. Або ховає прибутки у збитках. Або маніпулює базою постачання. Або й просто домагається свого, підсовуючи хабара чиновнику. Саме цим директорам-мудрагелям і невигідна сьогодні зміна правил гри на кордоні і в податковому полі. Проте їхні корпоративні інтереси відстоюють у парламенті та уряді. І ось вже рекомендовано звільнити підприємства від сплати ПДВ на сировину для власних потреб. У славних традиціях єдиного економічного простору. Це не узгоджується не тільки з інтересами держави, а й з чинним законодавством. Директорський корпус лукавить. Він здатен зупинити спад виробництва. Потрібне лиш бажання.

Григір ЧОРНИЙ.

Тимчасова і майже надзвичайна

КАБІНЕТ міністрів прийняв постанову про додаткові заходи щодо забезпечення своєчасності сплати податків, внесення інших обов'язкових платежів у бюджети та ефективного використання бюджетних грошових коштів.

Для цього головам облдерждміністрацій доручено утворити й очолити тимчасові комісії, до складу яких увійдуть керівники Міністерства фінансів, Міністерства економіки, Державної податкової адміністрації, Головного контрольно-ревізійного управління. Такі самі комісії створюються за галузевим принципом у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади.

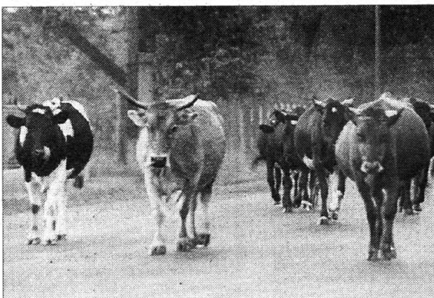
Тимчасовим комісіям надано право одержувати інформацію про стан розрахунків із бюджетами суб'єктів господарювання всіх форм власності. Стан сплати податків щодекади розглядатиметься комісією для доповідей урядові. В його розпорядженні цілий арсенал санкцій адміністративного та кримінального характеру, передбачених законодавством стосовно злісних неплатників податків.

Йшла корова по асфальту

КАЖУТЬ, що дорогу до села Високого в Черняхівському районі збудували з переляку авральними темпами, бо ланкова льонарської ланки Надія Заглада, ім'я якої знав тоді весь Союз, запросила до себе на іменини Микиту Хрущова.

Втім, було то так давно, що навіть призабулося. Заглада досягла вершин слави не лише завдяки врожаям, а й написаній від її імені статті, де закликала берегти честь хлібороба.

Приїхавши до села тією самою «іменинною» дорогою, я чекав, поки головний бухгалтер КСП Галина Слюсар сплюсує на калькуляторі всі борги господарства. А заразом думав про те, що на часі рятувати самого хлібороба від... боргової ями. Галина Павлівна нарахувала 360 тисяч гривень. Проти 45 тисяч, що їх винні цьому господарству партнери. Це справляло враження...

— Податки й інші обов'язкові платежі — то справжня наруга в умовах диспаритету цін на промислову і сільськогосподарську продукцію. Бо виходить так: чим більше продаємо м'яса й молока — тим більші збитки, — обурюється голова КСП Леонід Пахомов.

По-справжньому рентабельне тільки зерно. Начебто прибуткові й овочі, але ж вирощену господарством вітамінну продукцію в армії давно з'їли, а грошей звідти нема. Досі не змогли реалізувати хміль, вирощений ще в 1995 році, не кажучи вже про торішній. А про льон, завдяки якому в 60-і роки господарство, як і Надія Заглада, було на гребені слави, розмова окрема. Раніше колгосп першим у районі придбав комплект техніки для індустріального вирощування «поліського шовку». Але цього року він стоятиме без діла. Є високоякісне насіння, але не в змозі засіяти жодного гектара через брак коштів на добрива, отрутохімікати. Та й не окупляться затрати...

—Нас закликають займатися тим, чим вигідно, — з гіркою іронією каже Леонід Олексійович. — Із м'ясокомбінатом уклали угоду — «тягнемо» свинокомплекс. Але переробники нині ще в гіршій ситуації, ніж ми, бо в покупців їхніх ковбас та сардельок грошей нема. От і утримуємо всемеро менше свиней, ніж колись.

З його суджень виходило, що проблема податкової заборгованості виходить за рамки ставок відрахувань. Добре видно це по ПДВ. До осені, поки господарство мало реалізувало продукції, податкова служба навіть винна була йому 8 тисяч гривень. Та от пішла масова реалізація — і все докорінно змінилося: вже за господарством зависло 14 тисяч гривень.

Але це дрібниці порівняно з тим, що грішми виплачується тільки третина зарплати, раз на півроку. Зате заборгованість по «чорнобильських» відрахуваннях — 30 тисяч, у фонд соцстраху — 8 тисяч, а найбільший борг перед пенсійним фондом — 86 тисяч гривень. Відрахування від зарплати збільшуються і, схоже, виростуть до розмірів річного фонду оплати праці.

... Не все тільки чорне: торік, здійснюючи обласну програму «Сільська вулиця», у Високому проклали ще близько 800 метрів асфальтівки. Та доки посеред дороги буде боргова яма, не піде корова по асфальту. А, було, йшла...

У Високому переконані, що мимо боргової ями село зможе пройти лише тоді, коли буде знято штучні пута, які загнуздали попит геть на все: від льону і хмелю до масла і ковбаси.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Атомну — з молотка?

ГОЛОВА державної податкової адміністрації Рівненської області Анатолій Сташко впевнено заявив: за два місяці року до бюджету надійде 39 мільйонів гривень, як нам планувала Податкова адміністрація України на січень — лютий цього року.

Анатолій Васильович не ризикував грубо помилитися: левова частка надходжень — 33 мільйони — вже лежала у скарбниці, а ще залишався час і надії на реанімований взаємозалік.

— Складнощі є, — каже він, — і чималі. Підприємства знають, що гряде податкова реформа, а з нею можлива реструктуризація боргів, тож вичікують, не хочуть платити. А ще — горезвісний бартер. У нашій державі стало нормою, коли підприємства, обмінюючись якимись матеріальними цінностями чи надаючи послуги, обходяться без грошей. А податки обчислюють у гривнях, і ці платежі «лягають до картотеки» у банку, розрахунки підприємства блокуються, а заборгованість зростає. Ось цифри. За минулий рік заборгованість у платежах до бюджету по області становила 38,3 мільйона гривень, на початок лютого — вже 45,4 мільйона, а нині — понад 66 мільйонів гривень. Вражаюче «зростання» і тому при обласній державній адміністрації створено спеціальну комісію, в роботі якої бере участь заступник голови обласної податкової адміністрації Микола Кравчук. Ця комісія буквально щодня аналізує стан справ із збором податків у районах.

— Анатолію Васильовичу, хотілося б почути про конкретних неплатників...

— Найбільший внесок у ті 66 мільйонів боргу зробила Рівненська атомна електростанція — 37 мільйонів гривень. Зауважте: якщо борг АЕС на кінець минулого року становив близько 22 мільйонів гривень, то за два місяці нинішнього — зріс ще на 15 мільйонів. Знову ж таки — картотека.

Ми вже вдалися до крайнього заходу впливу — почали опис майна, щоб передати справу до арбітражного суду...

— Невже й реакторний цех пустите з молотка?

— Ні, йдеться про допоміжні об'єкти — готелі, спортивні комплекси, культурні споруди тощо. Але якщо навіть усе це продати, то виручка становитиме 18,5 мільйона гривень — замало, щоб розрахуватися. Але хіба зможе працювати станція без допоміжних служб? Та й коли покласти руку на серце, немає вини поліських енергетиків. За нинішнього порядку розрахунків за електроенергію, коли АЕС не розпоряджається виробленою продукцією, на краще годі й чекати. Атомна станція передає вироблену енергію Національному диспетчерському центру, а вже той нею розпоряджається. Але так, що має не десятки мільйонів, як АЕС, а сотні мільйонів гривень боргів. Описування майна має показати таким запеклим боржникам, як «Рівнетеплокомуненерго» (1 млн. 121 тис. грн.), ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів» (1 млн. 244 тис. грн.) та багатьом іншим, що держава не жартує. Вона не вимагає сплати податків авансом, а лише за конкретно вироблене і реалізоване. Інша річ, що часто-густо продукція підприємств неконкурентоспроможна й припадає пилом на складах.

— Анатолію Васильовичу, перейдемо до дрібних об'єктів. Адже бюджет, як і річка, наповнюється не лише великими «притоками», а й маленькими струмками» і «струмочками». Ось, скажімо, у Рівному приватизовані ресторани розграбовано, з окремих споруд уже й вікна та двері повиймали, стоять пусткою магазини. А з них мало добряче «капати» до бюджету?..

— Це справді так. Викликає подив, що органи приватизації, продавши той чи інший об'єкт, не контролюють забезпечення новими господарями подальшого функціонування й розвитку магазину, ресторану чи якогось іншого закладу. Наш обов'язок —справляти податок. Але з кого його брати, коли, як ви кажете, стоїть ресторан без вікон і дверей? А торговці платять. З великими трудношами Верховна Рада прийняла закон про патентування окремих видів діяльності і це пішло на користь справі. Коли ми проаналізували, то з'ясувалося, що в окремих великих магазинах, податок на прибуток менший, ніж плата за патент. Тим часом, плата за патент — це, так би мовити, авансова сплата податку на прибуток.

— Ще таке: скажімо, стоять на виїздах з Рівного легковики без усіляких там «шашок». Але ж вони активно крадуть пасажирів (і виручку) в автобусників... У селах є власники тракторів, іншої техніки, коней, які заробляють немалі гроші. Хіба це не «струмочки»?

— Ми їх також не забуваємо. Зокрема, районні податкові адміністрації працюють у тісному контакті з сільрадами. Удосконалюється законодавство. Але спробуйте, приміром, довести, що сусід сусідові виорав город за гроші, а не з благодійних поривань? А той спритник на «Жигулях» не гроші виїжджає заробляти, а дихати за містом чистим повітрям і підвозити родичів «за спасибі»?

Розмову вів Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Проблема

Буковинська нафта: у підземних палатах — принцеса, нагорі — Попелюшка

***ДО ІНТЕНСИВНОЇ** експлуатації нового нафтового родовища, відкритого поблизу буковинського села Лопушна, ще далеко — «чорне золото» видають поки що лише чотири свердловини. Щодоби на переробку звідси йде 100—120 тонн нафти-сирцю.*

Геологорозвідка дала оптимістичний прогноз: Лопушнянське родовище перспективне, нафти тут вистачить майже на чверть століття. Підбадьорені такою оцінкою, буковинські мас-медіа поспішили назвати його «українським Кувейтом».

Однак це порівняння передчасне —розвідку нафтоносних горизонтів нині фактично припинено, бо досі ніхто не знає, коли держава розрахується за виконані пошукові роботи та профінансує подальші.

Торік у Ялті було зініційовано проведення міжнародної конференції «Нові інвестиції. Київ-96». Україна заявила, що пропонує для спільного опрацювання одинадцять зон різного масштабу — від 200 до 300 квадратних кілометрів, зокрема й Лопушнянську структуру в Буковинських Карпатах.

— Саме нею й зацікавився консорціум західних компаній, — сказав у розмові зі мною начальник відділу зовнішньоекономічних зв'язків Держкомітету України з геології і використання надр Володимир Донський. —За програмою «TACIS» (міжнародна технічна допомога) він пропонує переопрацювати наявну геолого-геофізичну інформацію щодо цієї зони, використовуючи найновіші технології. Затим тут буде виділено найперспективніші ділянки й запропоновано конкретним інвесторам. Але спершу, звичайно, планують розробити схему експлуатації діючих свердловин. Цей тендер виграли дві французькі та бельгійська компанії.

Увесь проект оцінюється в 1 мільйон 800 тисяч екю. В Україну через «TACIS» надійде найсучасніша комп'ютерна техніка. На ній згодом працюватимуть і наші фахівці. У майбутньому, після реалізації тендеру, вони самостійно вестимуть розвідку нових нафтоносних горизонтів.

Фахівці, що працюють за програмою «TACIS», обіцяють уже в червні-липні цього року представити українській стороні свої висновки.

Зазначу, що Лопушнянське родовище розташоване на території Чернівецької області, але переробляють видобуту нафту на Івано-Франківщині, зокрема в акціонерному товаристві «Надвірнанафтогаз». Буковинці послуговуються лише дрібними крихтами від цього бензинового «пирога», і переробник виділяє області лише чотири відсотки від одержаного пального. Але й та дещиця надходить зі значними перебоями.

Зате буковинці постійно потерпають від вибухів «екологічних бомб», що їх спричиняє недбальство прикарпатських сусідів. Позаторік через несправність цистерн стався вилив нафти-сирцю на наливній естакаді в Берегометі Вижницького району. Добряче забруднюють карпатські річки відходами своєї діяльності бурові партії, за що не раз їх карало Чернівецьке держуправління екобезпеки. Проте іванофранківців то не дуже налякало.

Така ситуація змушує Чернівецьку облдержадміністрацію переглянути своє ставлення до схеми використання Лопушнянського нафтового родовища.

— Ми наполягаємо на тому, — каже голова облдержадміністрації Георгій Філіпчук, — аби кран від свердловин був у наших руках.

До речі, область вийшла на зв'язки із зарубіжними інвесторами, які готові хоч сьогодні зробити свій вклад у справу спільного освоєння нафтоносних горизонтів у Буковинських Карпатах.

Місцеві керівники неодноразово зверталися до Кабінету міністрів України з проханням врахувати інтереси області в цьому питанні. Але відповідь на це була категорична: не вивищуйте власні інтереси над державними. Лише наприкінці минулого року Павло Лазаренко несподівано відзначив, що у пропозиції облдержадміністрації є раціональне зерно. І пообіцяв піти їй назустріч. Щоправда, не уточнив, коли.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Теплоелектростанції холоднувато...

Не один місяць бореться за статус самостійної Бурштинська теплоелектростанція, що на Івано-Франківщині. Виробляючи значну кількість електроенергії, продає її як вітчизняним, так і закордонним споживачам. Розпоряджається ж заробленим бурштинцями Західно-Українська генеруюча компанія. Прикарпатцям лише попіл сиплеться на голови та ростуть відвали шлаків від спаленого вугілля. Вже 7 місяців енергетики Бурштина не одержують зарплати, не надходять відповідні відрахування і до місцевого бюджету.

Та, здається, такому станові справ настає край. Перебуваючи на Івано-Франківщині, Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко пообіцяв, що борги бурштинським енергетикам буде найближчим часом частково погашено. Призупинено приватизацію ТЕС до уточнення її схеми. А найголовніше, що у травні Бурштинській ТЕС буде надано статус юридичної особи і вона матиме право працювати самостійно, виробляти електроенергію, заробляти і розпоряджатися заробленим.

Роман БОДНАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Щоб родила картопля

***ВІДОМОМУ** вченому у галузі картоплярства, доктору сільськогосподарських наук Андрію Осипчуку виповнилося 60 років.*

Ювіляр закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Докторську дисертацію на тему «Селекція картоплі в умовах Полісся України» захистив в Інституті рослинництва ім. В. Юр'єва.

Наукову роботу А. Осипчук розпочав на Немішаївській дослідній станції в 1964 році. Нині він — заступник директора інституту, керівник селекційного центру по картоплі.

А. Осипчук автор 33 сортів картоплі, 17 з яких занесено до Державного реєстру сортів рослин України та інших країн СНД. Це такі ранні сорти, як Пролісок, Бородянська рожева, Кобза, середньоранні — Світанок київський, Обрій, Купава, Водограй, середньостиглі —Либідь, Луговська, Віхола, Немішаївська ювілейна, Українська рожева, Горлиця, середньопізні — Зарево, Ромашка-8, Ракурс, Воловецька. Деякі сорти картоплі ще проходять державне сортовипробування. В структурі первинного насінництва названі та інші сорти становлять 70%.

Відомий вчений — автор 113 наукових праць, опублікованих у різних виданнях України, Російської Федерації, Республіки Білорусь, Вірменії, Молдови, Казахстану.

Цінність роботи А. Осипчука в тому, що виведені ним сорти картоплі широко застосовуються в колективних та індивідуальних господарствах України, інших країн СНД. Наукові розробки вченого сприяють успіхові роботи селекційного центру. Створено наукову школу з селекції картоплі.

За багаторічну наукову працю в галузі картоплярства А. Осипчук нагороджений Почесною грамотою Президії Української академії аграрних наук.

У номер

● *Кіровоград*

Хліб з морською капустою

Перші тонни оздоровчого хліба з еламіном —натуральною речовиною з морської капусти — відправив споживачам Світловодський хлібозавод. Він містить багато життєво необхідних речовин — мікроелементів, вітамінів, кислот. А ще здатен виводити з організму радіонукліди та важкі метали. Крім хліба, пекарі почали випускати хлібці та пряники для дітей. А незабаром планують освоїти випуск хлібобулочних виробів, напоїв та іншої продукції з доданням бета-каротину і активних речовин із топінамбура (земляної груші).

● *Луцьк*

На тобі, боже, що мені негоже

Минулого року до лікувальних закладів Волині у вигляді гуманітарної допомоги надійшло 16 рентгенапаратів, у яких потужність дози рентгенівського випромінювання у два і більше разів перевищує припустиму. Головний державний санітарний лікар Волинської області Анатолій Зимовін своєю постановою категорично заборонив лікувальним закладам області використовувати рентгендіагностичні апарати імпортного виробництва без санітарно-гігієнічної експертизи та висновку Міністерства охорони здоров'я України.

● *Кобрин*

Із сябрами на брудершафт

У Кобринському районі і самому Кобрині (Білорусь) кінець минулого тижня пройшов під знаком пам'яті Великого Кобзаря. З України сюди, за звичаєм, прибули члени художньої самодіяльності, директори вітчизняних підприємств, лідери численних партій. Більше за всіх гостей з'їхалося, природно, з Канівського району.

— І не дивно, пояснив радник Посольства Республіки Білорусь в Україні Володимир Бокач. — Кобринський район — побратим Канівського, а Канів давно дружний з Кобрином. Ось і обмінюються вони щорічними візитами.

Був круглий стіл з урочистими промовами, покладення квітів до пам'ятника Невідомого солдата. Потім —танці, багато музики, народні гуляння... Одне слово, — весело. Наприкінці гостинні господарі пообіцяли прибути з візитом-відповіддю. Чекаємо.

ПІДНІЖКА ХАЛТУРІ

***НИНІ** наш ринок і ми в ньому потерпаємо від зарубіжних товарів низької якості. Виявлено стільки дешевих підробок, що годі й казати.*

Ділки тіньового бізнесу не гребують нічим. Підсовують нам навіть медобладнання з порушеннями електробезпеки, дитяче харчування, посуд з 10-разовим умістом токсичних елементів (свинцю, цинку, кобальту), іграшки з миш'яком, ртуттю, стронцієм.

Серед усього цього ми, як сліпі кошенята. Мало того, в умовах так званої недобросовісної конкуренції вітчизняні товаровиробники втрачають власний ринок. Вони скаржаться, що їм важко вийти зі своєю продукцією на інші ринки світу. Невже наша продукція гірша? Ні, просто інші країни захищають свого виробника, жорстко обмежуючи ввезення певної продукції. Там ліпше виготовлятимуть своє, ніж братимуть чуже.

Тож для убезпечення споживача і підтримки виробника Держстандарт України запровадив сертифікацію на відповідність чинним нормам безпеки і вітчизняної продукції, й імпортної. Це, в свою чергу, не сподобалося Світовому банкові, який ось-ось має надати другий транш позики на розвиток підприємств. І який забажав, аби мало не весь увезений до нашої країни імпорт не підлягав сертифікації якості. Іншими словами, пропонувалося надалі взагалі відмовитися від власної системи стандартизації і сертифікації імпортних товарів і замінити її лише вибірковими перевірками в оптовій і роздрібній торгівлі.

Однак, наполягаючи на своєму, Держстандарт переконав експертів Світового банку грунтовно вивчити інформацію про українську систему стандартизації і сертифікації, отриману від Держстандарту і від українських підприємств та представників іноземних компаній, що працюють в Україні. Довелося також нагадати про існуючі міжнародні угоди. Зокрема, угодою про технічні бар'єри в торгівлі СОТ передбачено, що в жодній країні не можна чинити перешкод контролю відповідності товарів вимогам національної безпеки, захисту здоров'я і довкілля.

Таким чином, якщо іноземна фірма хоче знайти у нас збут своєї продукції, вона мусить мати сертифікат відповідності системі УкрСЕПРО на продукцію, що підлягає обов'язковій сертифікації згідно з чинним законодавством.

Людмила ГРАЧ.
Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ).

Спорт

ЗВІДУСІЛЬ

Футбол

Кубок УЄФА. 1/4 фіналу. Матчі-відповіді.

«Брондбю» (Данія)—«Тенеріфе» (Іспанія) — 0:2 (перший матч — 1:0).

«Інтер» (Італія)—»Андерлехт» (Бельгія) — 2:1 (1:1).

«Валенсія» (Іспанія)—«Шальке-04» (Німеччина) — 1:1 (0:2).

«Монако» (Франція)—«Ньюкасл» (Англія) — 3:0 (1:0).

Таким чином, до півфіналу вийшли: «Тенеріфе», «Інтер», «Шальке-04», «Монако».

Хокей

Позавчора в київському готелі «Салют» відбулася прес-конференція президента Федерації хокею України Анатолія Хорозова і головного тренера національної збірної Олександра Сеуканда. Йшлося про найгостріші проблеми українського хокею, збірних, «Сокола». Інформацію про ті розмови подаватимемо поступово.

А вчора наша команда вирушила до Естонії, де наступної суботи стартує чемпіонат світу по групі С. У складі збірної України воротарі — Шундров, Семчук («Сокіл»); польові гравці — Гаркуша («Торпедо», Нижній Новгород), Завальнюк («Динамо», Москва), Кирик («Рубін», Тюмень), Юрченко, Василенко (з англійських клубів), Савченко, Шевченко, Олецький, Гончаренко, Бобровників, Найда, Марковський, Дитковський, Сальников, Зиневич, Земченко, Яковенко, Зазовський («Сокіл»).

Інформація
про третій випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Київський завод металовиробів ім. Письменного»

1. Характеристика емітента

1.1. Код по ЗКПО: 00191264.

1.2. Повне фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Київський завод металовиробів ім. Письменного».

1.3. Юридична адреса: Україна, 252005, Київ, вул. Горького, 50.

1.4. Історична довідка:

відкрите акціонерне товариство створено у процесі приватизації «Київського державного заводу металовиробів ім. Письменного».

«Київський завод металовиробів ім. Письменного» —самостійна організація, що здійснює діяльність на основі господарчого розрахунку, має самостійний баланс і є юридичною особою.

1.5. Підприємство розміщено на земельній ділянці площею 2,35 га.

1.6. Відкрите акціонерне товариство зареєстровано у виконкомі районної ради народних депутатів Московського району Києва, № 7317 АТ від 04.10.1994 р., свідоцтво № 00191264.

1.7. Кількість працюючих — 260 чоловік.

1.8. Фінансові результати товариства за станом на 01.04. 1996 р.

1.8.1. Актив	**(млн. крб.)**
Основні засоби та інші позаоборотні активи	65 080
Запаси та затрати	213 200
Грошові кошти та інші активи	40 945
Валюта балансу	319 225
1.8.2. Пасив	**(млн. крб.)**
Джерела власних та прирівняних до них коштів	224 167
у т. ч. статутний фонд	59 112
Розрахунки та інші пасиви	95 058
Валюта балансу	319 225
Обсяг робіт, виконаних власними силами за 1 кв. 1996 р.	86 176
Балансовий прибуток	16 252
Заборгованість:	
кредиторська	83 206
дебіторська	30 883

1.9. Основні професійні дані про керівних працівників товариства:

Вакуленко Анатолій Миколайович — голова правління, освіта вища, кваліфікація — інженер-механік, трудовий стаж — 43 роки;

Абросимова Любов Федорівна — головний бухгалтер, освіта вища, кваліфікація — економіст, трудовий стаж — 30 років.

2. Предмет діяльності товариства:

— металообробка;

— виробництво сітки різноманітних видів, виробів із неї;

— товари народного споживання і господарчого вжитку;

— надання послуг населенню, підприємствам, організаціям.

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Рішення про третій випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів від 19 вересня 1996 року, протокол № 3, у зв'язку зі збільшенням номінальної вартості акцій унаслідок індексації основних засобів.

3.2. Мета емісії акцій — збільшення статутного фонду внаслідок індексації основних засобів.

3.3. Плановий обсяг емісії — 4 137 840 грн.

3.4. Товариство випускає прості іменні акції.

3.5. Кількість випущених простих іменних акцій — 29 556 штук.

3.6. Акції на пред'явника не випускаються.

3.7. Привілейовані акції не випускаються.

3.8. Номінальна вартість акцій — 140 грн.

3.9. Акції третьої емісії випускаються за номерами: № 00001—№ 29556.

3.10. Терміни та місце обміну акцій — через 10 днів з моменту публікації без обмеження терміну обміну за адресою: Київ, вул. Горького, 50, АТ «КЗМ ім. Письменного».

4. Дані про розміщення акцій першого та другого випуску

4.1. Першу емісію акцій здійснено в червні 1994 року. Випуск акцій зареєстровано фондом державного майна України по Києву 16 червня 1994 року, наказ № 709-ЗПР від 20 червня 1995 року.

4.2. Мета першої емісії — приватизація державного майна та створення статутного фонду.

4.3. Загальний обсяг першої емісії — 3 103 380 000 крб.

4.4. Кількість випущених акцій — 29 556 шт.

4.5. Номінальна вартість акцій — 105 000 крб.

4.6. Усі акції — прості іменні.

4.7. Структура акціонерів: фізичні особи — 936 чол., юридичні особи — 2.

4.8. Усі акції першої емісії кількістю 29556 шт. повністю розміщені і оплачені акціонерами за номінальною та конкурсною вартістю.

4.9. Дії з економічного оздоровлення емітента не проводилися.

4.10. Другу емісію акцій здійснено в листопаді 1995 року. Випуск акцій зареєстровано управлінням фінансів по м. Києву 9 листопада 1995 р. № 185.1.95.

4.11. Мета другої емісії акцій — збільшення статутного фонду внаслідок індексації основних засобів.

4.12. Загальний обсяг другої емісії — 59 112 000 000 крб.

4.13. Кількість випущених акцій — 29556 штук.

4.14. Номінальна вартість — 2 000 000 крб.

4.15. Усі акції — прості іменні.

4.16. Обмін простих іменних акцій першого випуску (1994 рік) кількістю 29556 шт. номінальною вартістю 105000 крб. на акції другого випуску здійснено шляхом заміни сертифіката акцій першого випуску на сертифікат другого у співвідношенні вартості 1:19.

5. Виплата дивідендів

Дивіденди виплачують за підсумками року після затвердження їх розміру вищим органом акціонерного товариства у визначений термін, згідно з існуючим «Положенням про оплату дивідендів».

6. Фактори ризику:

— зміни в законодавстві про оподаткування підприємств;

— погіршення економічної ситуації в країні.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 6275/7-71 о банкротстве ООО «Дайна». Юридический адрес: 310099, Харьков, ул. Рыбалко, 40, кв. 77. Расчетный счет 467952 в АБ «Приват-Эксел», МФО 351715, ОКПО 21268250.

Претензии принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Шановні акціонери ***ВАТ «Бердичівський комбікормовий завод»***, 22 квітня 1997 року о 16-й годині в актовому залі підприємтсва (Бердичів, вул. Нізгурецька, 111) відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарсько-фінансову діяльність ВАТ у 1996 році та плани діяльності на 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Вибори спостережної ради.
4. Затвердження планового розміру відрахувань у фонди ВАТ на 1997 рік.
5. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ.

Початок реєстрації о 13.00.

Довідки за телефонами: (04143) 2-60-59, 2-61-98.

Інформація про другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Атамар»

1. Характеристика та основні дані про емітента

1.1. Фірмове найменування емітента: акціонерне товариство «Атамар».

1.2. Акціонерне товариство (далі — АТ) створене відповідно до законів України: «Про підприємства в Україні», «Про господарські товариства», «Про цінні папери та фондову біржу» і угоди про створення акціонерного товариства від 23 лютого 1995 року і зареєстроване виконавчим комітетом Печерської районної ради народних депутатів Києва, свідоцтво № 23383392.

1.3. Юридична адреса АТ: 252021, Київ, вул. Інститутська, 25.

1.4. Поштова адреса: 252032, Київ, а/с 116.

1.5. Основні дані про керівних працівників: генеральний директор — Жирнов Віктор Іванович, освіта вища, кандидат економічних наук, кваліфікація — економіст, виробничий стаж — 24 роки. Головний бухгалтер — Ноженко Оксана Олександрівна, освіта вища, кваліфікація — економіст, виробничий стаж — 8 років.

Кількість працівників АТ становить 10 чоловік.

Контрольний орган: аудиторська фірма «Порадник», ліцензія Аудиторської палати України № 000997 від 12.09.1995 року.

1.6. Засновниками АТ є фізичні особи.

1.7. Вищим органом управління АТ є загальні збори акціонерів АТ.

1.8. Сплачений повністю і зареєстрований статутний фонд АТ становить 1000 (одна тисяча) гривень і сформований у результаті проведення першої емісії.

1.9. Предмет діяльності АТ:

— проведення операцій з адресного продажу електричної енергії (ліцензія Держкоматома України № 13 від 14.09.1996 року);

— здійснення підприємницької діяльності з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом (ліцензія Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України ПС № 0110 від 13.11.1996 року);

— погашення заборгованості за спожиту електроенергію підприємств та установ перед АЕС, яке здійснюється шляхом проведення заліку;

— операції з цінними паперами;

— ведення реєстру власників іменних цінних паперів;

— інші види діяльності згідно зі статутом АТ та законодавством України.

2. Опис ділової діяльності АТ

Основним видом діяльності АТ є погашення заборгованості за спожиту електроенергію підприємств та установ перед АЕС, яке здійснюється шляхом проведення заліку.

Основними принципами ділової діяльності АТ є надійність, ефективність організації та одержання прибутку, а також задоволення на підставі одержаного прибутку соціально-економічних інтересів його учасників (акціонерів).

Основні показники ділової діяльності АТ на 1.01.1997 р. представлені в балансі (у тисячах гривень):

АКТИВ	За станом на 1.01.1996	За станом на 1.01.1997	ПАСИВ	За станом на 1.01.1996	За станом на 1.01.1997
Основні засоби	8,7	95,4	Статутний фонд	1,0	1,0
Незавершені капітальні вкладення	—	3,4	Фонди, використані на фінансові вкладення	30,0	1511,9
Довгострокові фінансові вкладення	30,0	1295,3	Нерозподілений прибуток минулих років	35,0	35,0
Матеріали, малоцінні і швидкозношувані предмети	0,7	3,9	Нерозподілений прибуток звітного року	—	90,4
Витрати майбутніх періодів	—	0,6	Розрахунки з бюджетом	37,4	189,8
Розрахунки з дебіторами	1,1	892,0	Розрахунки за позабюджетними платежами	2,3	12,9
Грошові кошти	67,4	392,0	Розрахунки по соціальному страхуванню	0,5	2,3
			Розрахунки по оплаті праці	1,4	4,1
			Розрахунки з кредиторами	0,3	835,4
Усього	**107,9**	**2682,8**	**Усього**	**107,9**	**2682,8**

Виручка від реалізації у 1996 році становила 3125600 гривень.

3. Дані про другу емісію цінних паперів

3.1. Рішення про емісію цінних паперів прийнято загальними зборами акціонерів АТ (протокол № 13 від 15 січня 1997 року).

3.2. Мета другого випуску акцій — одержання додаткових коштів для нарощення масштабів діяльності та підтримання високих темпів розвитку шляхом збільшення розміру статутного фонду до 31500 (тридцять одна тисяча п'ятсот) гривень.

3.3. Кількість акцій, що випускаються АТ, становить 61000 (шістдесят одна тисяча) простих іменних акцій номінальною вартістю 50 (п'ятдесят) копійок кожна.

3.4. Загальний обсяг емісії 30500 (тридцять тисяч п'ятсот) гривень.

3.5. Емісію акцій провести серією АА за №№2001-63000.

3.6. Термін передплати на акції встановлюється з 1 квітня по 8 квітня 1997 року.

3.7. Придбання акцій здійснюється виключно за рахунок власних коштів засновників та акціонерів.

3.8. Всі акції розповсюджуються за їх номінальною вартістю. Вільна передплата АТ здійснюється самостійно, за його місцезнаходженням серед фізичних осіб.

3.9. Дії, що проводяться в разі перевищення або недосягнення рівня передплати.

У разі, якщо передплата на акції перевищує кількість, на яку оголошено передплату, загальні збори акціонерів приймають рішення про прийняття або відхилення зайвої передплати.

У разі відхилення зайвої передплати внесені кошти повертаються особам, які передплатили акції, не пізніше 30 (тридцяти) днів після прийняття рішення про відмову у зайвій передплаті. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку.

У разі дострокового досягнення запланованого обсягу емісії передплата може бути достроково припинена рішенням загальних зборів акціонерів.

Якщо протягом строку передплати не вдалося покрити передплатою 60 відсотків акцій, передплата вважається такою, що не відбулася, а особам, що передплатили акції, протягом 30 днів повертають внесені ними кошти.

3.10. Власники акцій мають право на одержання дивідендів, а також інші права, передбачені статутом АТ.

3.11. Розмір та строки їх виплати визначають загальні збори, що мають відповідні повноваження.

3.12. ВАТ «Атамар» у 1995 році здійснив першу емісію обсягом 1000 (одна тисяча) гривень, загальна кількість випущених акцій — 2000 (дві тисячі) штук номінальною вартістю 50 (п'ятдесят) копійок кожна. Число серій і порядкові номери акцій: АА, №№1 — 2000. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 199/1/96, зареєстровано Міністерством фінансів України 10 квітня 1996 року.

4. Фактори ризику

4.1. Факторами ризику у діяльності ВАТ «Атамар» можуть виступати невизначеність, непослідовність економічної політики державних органів України, недосконалість законодавчої бази України у сфері фондового ринку.

4.2. Покупець сам несе відповідальність за прийняття рішення щодо інвестування власних коштів.

5. Передплата акцій буде здійснюватись за адресою: 252021, Київ, вул. Інститутська, 25, ВАТ «Атамар».

Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПА у Шевченківському районі Києва порушив справи про банкрутство:

№15/40 товариства з обмеженою відповідальністю «Альтана» (254053, Київ, Львівська пл. 4-а; р/р 467476 «Укрнафтогазбанк» Києва, МФО 300294);

№15/39 страхового агентства «ОІВ» (Київ, вул. Артема, 18; р/р 467823 АКБ «Славутич», МФО 321466);

№15/38 товариства з обмеженою відповідальністю «Трансистема» (Київ, вул. М. Гречка, 10-в, кв. 3; р/р 2467117 в Подільському відділенні АБ «Інко», МФО 321400);

№15/37 товариства з обмеженою відповідальністю «Торгово-фінансова компанія» (Київ, вул. Артема, 7; р/р 5467638 АКБ «Укрсоцбанк» Шевченківського р-ну Києва, МФО 322089).

Мета цього оголошення — виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320004, Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) порушив справи про банкрутство:

— №Б21-6 відносно ТОВ «Солар» (322530, Жовті Води, вул. Кропоткіна, 14/2, р/р 467777 в ЖФКБ «Приватбанку»);

— №Б21-7 відносно ТОВ «Аскор» (Жовті Води, вул. 8 Березня, 41/56, р/р 467262 в ЖВ Промінвестбанку);

— №Б4-112 відносно ТОВ «Каприз» (Жовті Води, вул. Заводська, 12, р/р 467445 в ЖФАБ «Інко»);

— №11-121(Б) відносно кооперативу «Строитель» (Жовті Води, вул. Хмельницького, 36, р/р 461129 в ЖВ Промінвестбанку);

— №Б18-149 відносно МП «Аєнне» (Жовті Води, вул. Петровського, 112, р/р 468371 в ЖВ Промінвестбанку).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Нова програма Фонду Євразія та Міжнародного Фонду «Відродження» у галузі місцевого самоврядування

Фонд Євразія та Міжнародний Фонд «Відродження» з **3 березня 1997 року** оголосили **конкурс спільних проектів**, реалізація яких сприятиме розвиткові партнерства між муніципальним, приватним та громадським секторами в малих та середніх містах України. Метою конкурсу є вдосконалення системи місцевого самоврядування в Україні шляхом виявлення, підтримки та поширення успішного досвіду співпраці органів самоврядування міст з об'єднаннями приватних підприємців та громадських організацій.

До участі в конкурсі запрошуються органи місцевого самоврядування міст з населенням від 50 до 500 тисяч мешканців, об'єднання приватних підприємців, громадські організації, що мають на меті участь у розробці та реалізації програм соціально-економічного розвитку міст. На конкурсних засадах буде відібрано до 10 проектів, для виконання яких надаватимуться гранти обсягом до 50 тисяч доларів США кожний з періодом їх реалізації до 1 року.

Умовою участі в конкурсі є подання спільних проектів, що передбачає рівноправну участь, як органів місцевого самоврядування міст так і громадських організацій у розробці та виконанні проектів. Кандидати на отримання грантів повинні подати один спільний проект, в якому буде визначено ступінь участі та відповідальності кожної з організацій-виконавців, а також спосіб розподілу коштів гранту поміж учасниками проекту.

В РАМКАХ КОНКУРСУ СПІЛЬНИХ ПРОЕКТІВ БУДУТЬ ПІДТРИМАНІ НАСТУПНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ:

Економічний розвиток міст: підтримка діяльності агенцій міського розвитку, міських торгових палат, інформаційно-консультаційних центрів розвитку малого та середнього бізнесу; сприяння реалізації муніципальних інвестиційних програм; розробка механізмів залучення приватного сектора до надання комунальних послуг населенню.

Розробка нових методів надання соціальних послуг мешканцям міст: розвиток співпраці між місцевими органами самоврядування та громадськими організаціями з метою впровадження нових механізмів надання соціальних послуг; створення соціальних інформаційно-довідкових служб; розвиток методичних центрів для державних і недержавних організацій соціальної сфери; впровадження ефективніших систем обліку населення, яке потребує соціальної допомоги.

Впровадження моделей співпраці, що забезпечують участь громадськості у розробці та реалізації програм міського розвитку: створення та розвиток громадських комітетів, рад самоврядування та інших органів самоорганізації населення в містах, поліпшення обміну інформацією між міськими радами та мешканцями міст, розвиток моделей співпраці міської влади з місцевими засобами масової інформації з метою забезпечення звітності та відкритості органів місцевого самоврядування: розробка механізму укладання соціальних контрактів між муніципалітетами та недержавними організаціями.

Для одержання додаткової інформації про умови участі в конкурсі звертайтеся за адресами:

Фонд Євразія, Київське регіональне представництво
Програма муніципального розвитку 252133, м. Київ, бул. Лесі Українки, 26, кім.506.
Тел.:(044) 295-1065, 295-7402.

Міжнародний Фонд «Відродження»
Програма «Місцеве самоврядування»
254053, м. Київ, пров. Бехтерєвський, 13-а
Тел. (044) 216-3307.

Заявки на участь у конкурсі повинні бути подані за однією з вищезгаданих адрес до 30 квітня 1997 року.

Рішення про надання грантів буде оголошено після 1 липня 1997 року.

Відкрите акціонерне товариство «Деметра»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 6 травня 1997 року о 14.00 годині за адресою: Луцьк, вул. Шопена, 18, у приміщенні Палацу учнівської молоді.

Реєстрація учасників — з 8.00.

Порядок денний:

1. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
2. Затвердження внутрішніх положень та організаційної структури товариства.
3. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1996 рік та затвердження плану роботи товариства на 1997 рік.
4. Звіт ревізійної комісії.
5. Звіт спостережної ради.
6. Обрання органів управління товариства.
7. Про створення дочірніх підприємств.
8. Затвердження представницького фонду голови правління.
9. Про делегування окремих функцій загальних зборів акціонерів правлінню АТ та спостережній раді.
10. Про колективний договір.

Усім акціонерам (юридичним та фізичним особам) необхідно прибути на збори або направити своїх представників, делегуючи їм свої права, та видати доручення.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПА у Шевченківському районі Києва порушив справи про банкрутство:

№ 11/ 279 акціонерного товариства «Харчоремналадка» (Київ-50, вул. Глибочицька, 16; р/р 569719 в Шевченківському відділенні УСБ, МФО 322089);

№ 11/281 малого підприємства «Родемпост» (Київ-208, пр. Правди, 76, кв.30; р/р 3468261 в Укрексімбанку, МФО 300142);

№ 11/276 ЗАТ виробничо-художнього об'єднання ім. Т. Г. Шевченка (Київ-50, вул. Глибочицька, 33—37); р/р 369702 в Шевченківському відділенні УСБ, МФО 322089;

№ 12/295б товариства з обмеженою відповідальністю «Фенікс-ЛТД» (Київ, вул. Пархоменка, 7; р/р 467982 в АКБ «Градобанк», МФО 300078);

№ 12/258б акціонерного товариства закритого типу «Васена» (Київ, вул. Шамрила, 23 кв. 28; р/р 2467187 в Жовтневому відділенні «Промінвестбанку» України);

№ 11/309 орендного підприємства «Київська фабрика іграшок «Перемога» (Київ, вул. Глибочицька, 40; р/р 263015 в Шевченківському відділенні УСБ Києва, МФО 322089);

№ 11/278 Центрального агентства авіакомпанії «Київські авіалінії» (252053, Київ, вул. Воровського, 8-А; р/р 3467678, валютний рахунок 0191180916 «Лісбанк», МФО 300067);

№ 11/280 комерційної фірми «Наталі» (Київ, вул. Шамрила, 2-Б; р/р 468070 в «Укрексімбанку», МФО 322313);

№ 12/257б малого приватного підприємства «Корал» (Київ, вул. В. Житомирська, 13; р/р 1468659, валютний рахунок 307070631 в АБ «АЖІО», МФО 3000175).

Мета цього оголошення — виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу №8/18 про визнання ТОВ «Юмекс» банкрутом (юридична адреса: Київ, Харківське шосе, 146, розрахунковий рахунок №146782 в Дарницькому відділенні УСБ Києва).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування.

Державна податкова адміністрація в Київському районі Полтави повідомляє, що арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу про банкрутство № 931/3б товариства з обмеженою відповідальністю «Марічі-ЛТД», юридична адреса якого: Полтава, вул. Шевченка, 82, кв. 152; розрахунковий рахунок № 500467303 в Укрсоцбанку Полтави.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 5/4/91 «Б» про визнання банкрутом підприємства «Агроуніверсал» (юридична адреса: 262000, Житомир, вул. Соколовська, 14а; р/р 467368 в Житомирському АТ ЗУКБ, МФО 311380).

Претензії кредиторів, заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (352600, м. Херсон, пр-т Ушакова, 47) порушив справу № 4/6-Б про банкрутство МЧП «КАС» (326400, Херсонська обл., м. Скадовськ, вул. Шмідта, 135, р/р 000468437 в АК АПБ «Україна»).

Претензії кредиторів приймає арбітражний суд Херсонської області протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области /Харьков, ул. Сумская, 64/ возбудил дело № 487/7-72 о банкротстве ЧПКФ «Вилс» (Харьков, ул. Полтавский шлях, 190; р/с 468906 в АКБ «Европейский», код 23002094).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Лубенська державна податкова адміністрація у Полтавській області повідомляє, що арбітражний суд Полтавської області (Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 1480/3б від 14.01.97 р. про визнання банкрутом українсько-російського спільного підприємства «Русь» (юридична адреса: Лубни, вул. Толстого, 60); р/рахунок 467354 у Лубенському відділенні АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 22518513.

Майнові претензії кредиторів та заяви санаторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Запорожской области (330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбудил дела о банкротстве:

5/1-444, ЧП «Комета» (330065, Запорожье, ул. Михайлова, 44; р/с 1644293 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/1-445, ЧП «Касин» (330041, Запорожье, ул. Кремлевская, 81, кв. 131; р/с 3644864 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/1-25, ЗАО «Айболит» (330096, Запорожье, ул. Бородинская, 90; р/с 2467648 в Лен. отд. УСБ);

5/1-501, ООО «ВСВ» (330096, Запорожье, ул. Мурманская, 5/16, кв. 9; р/с. 467031 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/1-500, ООО НВП «Мониторинг» (330069, Запорожье, ул. Славутича, 71; р/с 2467992 в ЗРУ ПИБ);

5/1-35, ГКПТПФ «Жасмин» (330093, Запорожье, ул. Звенигородская, 14; р/с 508311 в Зап. отд. КБ «Украина»);

5/3-53, ЧФ «Виват» (330069, Запорожье, ул. Ученическая, 186/1; р/с 6444927 в Зап. отд. КБ «Укринбанка»);

5/2-51, ЧП «Мир» (330086, Запорожье, ул. Больничная, 3; р/с 4644517 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/3-55, ЧП «Лилла» (330069, Запорожье, Днепропетровское шоссе, 48, кв. 49; р/с 4644287 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/2-50, ДП «Меркурий НСФ» (330006, Запорожье, ул. Спортивная, 9; р/с 4644287 в АКБ «Индустриалбанк»);

5/3-56, ЧП «Хеллен» (330065, Запорожье, ул. Рельефная, 2, кв. 10; р/с 1644532 в АКБ «Индустриалбанк»);

5/2-81, ЧФ «Твинс» (330006, Запорожье, ул. Спортивная, 1; р/с 1468305 АБ «Инко»);

5/2-79, ЧП «Роса» (330600, Запорожье, ул. Электрозаводская, 3; р/с 644524 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/2-80, ЧФ «Лебедь» (330093, Запорожье, ул. Зестафонская, 22, кв. 59; р/с 1644617 в ЗРУ «Приватбанка»);

5/1-75, АО «Герметик-Универсал» (Запорожье, ул. Минская, 5; р/с 1467168 в ЗРУ ПИБ);

5/2-92, ООО «Пирс» (330069, Запорожье, ул. Таганская, 16, кв. 4; р/с 467923 в ЗРУ ПИБ).

Арбитражный суд Республики Крым возбудил дело № 592-8/2457 о банкротстве ООО Научно-исследовательский центр «Метек».

Юридический адрес: г. Симферополь, ул. Самокиша, 30, р/сч. № 467528 в КРД АППБ «Аваль». Имущественные требования кредиторов и предложения санаторов представляются в Арбитражный суд Республики Крым по адресу: г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18, в течение на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, площадь Героев Великой Отечественной войны, 3-а) по заявлению АК АПБ «Украина» в лице Станично-Луганского отделения возбудил дело № 05/17-10/146 о признании банкротом коллективного сельскохозяйственного предприятия «Луганская овощная фабрика» (юридический адрес: 349052, Луганская область, Станично-Луганский район, с. Артема), расчетный счет № 400618 в Станично-Луганском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304115.

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Державне підприємство Головний інформаційно-обчислювальний центр корпорації «Укравтодор» ліквідується з 1 квітня 1997 року за рішенням засновника.

Претензії приймають протягом місяця з дня опублікування повідомлення. Звертатися за адресою:

252127, Київ, вул. Ак. Заболотного, 3, тел. 266-32-68.

Загублене свідоцтво № 6945 про державну перереєстрацію ТОВ СП «Каспій», видане Печерською райдержадміністрацією Києва (державний реєстраційний № 0883768 ЛТД від 20.01.94 р.), і статутні документи вважати недійсними.

Тел. 243-63-32.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дела о банкротстве:

КСП «Украина» (349593, Луганская область, Станично-Луганский р-н, с. Передельск; р/с 400511 в Станично-Луганском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304115), дело № 222/9б;

КСП «Луч» (349598, Луганская область, Станично-Луганский район, с. Крепи; р/счет 400210 в Станично-Луганском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304115), дело № 170/9б.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

«Крізь біль розлук — у радість стріч»

Нинішнього року відзначається 90-річчя від дня народження поетеси Олени Теліги

У нашу пам'ять, у назви міських вулиць входять імена, яких ми досі не знали. Про Бабин Яр в основному йшлося як про місце поховання мирного населення Києва та полонених червоноармійців. З'ясувалося, що там знайшли свій останній притулок і члени підпільного національного опору Іван Рогач, Іван Ірлявський, Михайло Теліга, Олена Теліга.

Так розпорядилася доля, що вони лежать поряд: оунівці й радянські підпільники І. Кудря, В. Кудряшов, В. Хохлов, Р. Окіпна, а також футболісти київського «Динамо» М. Трусевич, І. Кузьменко, А. Клименко, М. Коротких...

* * *

Народилася майбутня поетеса в Петербурзі 1907 року. Виростала в інтелектуальному середовищі — в родині професора політехнічного інституту. Дівоче прізвище Олени — Шовгенів. Її батько Іван Шовгенів був родом зі Слов'янська. Під час революції він став міністром уряду УНР. Зрозуміло, що подальша історія родини пов'язана з еміграцією (І. Шовгенів став професором Господарської академії в Подєбрадах поблизу Праги).

Освіту Олена здобула в Празькому педагогічному інституті. Цікаво, що в домі Шовгенівих панувала російська мова, а брат Олени вважав себе за росіянина.

Становлення майбутньої поетеси було пов'язане з різким пробудженням національної свідомості, спричинене постійним тиском шовіністичного гуртка молодих великодержавників, які вважали українську мову негідною для культурного спілкування, а для літературної творчості і поготів.

Мужні пальці торкнулись
рук
Хиже серце —
забилось поруч.
Знову тіло —
напнутий лук,
Гостра радість —
стрілою вгору...
Не загинеш!
За муром день
Ллється з неба вином
гарячим
І життя не стоїть, а йде
З гострим сміхом
і гострим плачем.

Друзями Олени Шовгенівої стали ідейні натхненники боротьби за майбутню незалежну українську державу: Д. Донцов, Л. Мосендз, О. Ольжич, Н. Левицька-Холодна. Але помиляються дослідники, коли твердять, що основне в поезії Олени Теліги — це мотиви боротьби й перемог. Вона була тонким ліриком, майстром відтворення в поезії глибинних порухів людської душі, пробудження весняних почуттів і захоплення радощами життя.

* * *

З початком війни Олена Теліга разом з групою однодумців прибула до окупованого фашистами Києва. Підпільно, бо німці жорстоко переслідували оунівців, що належали до крила, очолюваного О. Ольжичем. Поетеса намагалася відродити в Україні культурне життя. Очолювана нею спілка письменників видавала журнал «Літаври», де друкувалися твори багатьох відомих українських поетів, оспівувалася мужність нашого народу, його героїв, історія боротьби з поневолювачами.

Нацисти арештували Олену Телігу та її однодумців. Вона прийняла смерть добровільно, бо могла вирватися на волю.

— Я не можу покинути своїх товаришів. Бо мені скажуть: залишила нас у небезпеці, а сама весь час казала про патріотизм і жертвенність. Коли я загину, знайте, я виконала свій обов'язок до кінця.

* * *

Вона не хотіла більше залишати Україну, Київ і вкарбувала своє ім'я в історію.

Олег МАРТУСЬ.

Берег лівий, берег правий

Магістраль, яка веде до Старого Світу

Польсько-українська торгово-промислова палата будівництва є першою, хто підтримав спорудження потужної сучасної автостради А-4, яка поєднає дві держави і відкриє їм шлях до Західної Європи. Магістраль пройде поблизу Легниці, Вроцлава, Ополе, Гливице, Катовіце, Кракова, Тарнува, Жешува, Ярослава і перетне кордон з Україною в районі Корчова—Краковця. Нині тут споруджують за всіма європейськими стандартами найбільший митний перехід: бокс для детального огляду автомашин, двоповерхову споруду автовокзалу. Тут будуть і провідні служби митниці — прикордонна, карантинна, ветеринарна, екологічна, відділення банку, зв'язку і кав'ярня. А далі траса проляже до Києва.

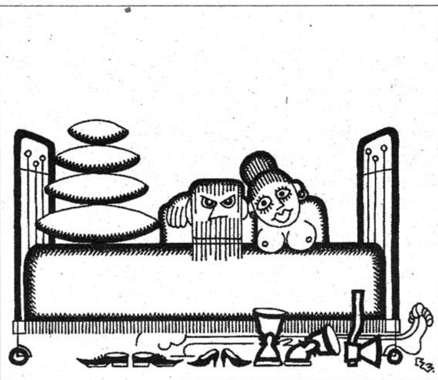
Чорному морю — модуль!

Скрута змусила вчених переглянути Національну програму досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну — її довелося скоротити на дві третини. Така оптимізація має й певні позитивні наслідки: вона спонукає колективи до тіснішої співпраці. Раніше з цим були проблеми. А отже, бракувало узагальнюючих досліджень. Цього року, за словами секретаря Морського гідрофізичного інституту НАНУ Олександра Суворова, головною є програма відпрацювання глобальної системи спостереження за Чорним морем. Координатор програми — Севастопольський морський гідрофізичний інститут. Сюди надходитимуть дані з космічних супутників, спостереження метеослужб, морських експедицій, що дасть матеріал для створення власного чорноморського модуля. Залишилася дрібниця — почекати, коли буде затверджено держбюджет і розпочнеться фінансування.

«Човники», єднайтесь

Скадовський морський порт, який отримав статус міжнародного, став центром ділового життя міста. Поштовхом для очевидного пожвавлення послужило відкриття морської лінії Скадовськ—Стамбул. Судно, що здійснює рейси раз на тиждень, невелике. Воно бере на борт лише 18 пасажирів, зате кожен має право провезти двадцять тонн вантажу. Тож місцеві підприємці активно поповнюють крамниці та склади закордонним кромом. А попереду — відкриття постійної паромної переправи. Тим часом скадовські «човники» створили асоціацію дрібних підприємців. Серед її завдань — сприяти відкриттю паромної переправи, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Як на сорочині іменини та й спекли ми кренделі

Завтра розпочнеться весняне рівнодення. А післязавтра — Сорок Святих Великомучеників. Під цю пору весна вже мусила побороти зиму, але траплялося всяке, тому й казали: «Сорок Святих ще принесуть сорок морозів». Рано-вранці в суботу треба наготувати «жайворонків» та «голубків» — розчинених з медом кренделів — і віддати дітям. У одних регіонах печиво підвішували до дерев, у інших — дарували сусідам. А ще десь вилазили на ворота й звідтіля декламували вірші. Одне слово, весна!

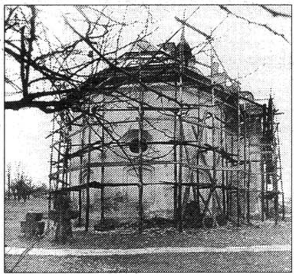
Зі святом Сорока Святих пов'язане повір'я, що сорока має покласти собі цього дня до гнізда паличок: «Бо на Сорок Святих сорока іменинниця». Етнографам нині важко пояснити причину такої уваги до цього непопулярного в народі створіння. На кожну людську ваду є «сороче» прислів'я: пише, як сорока по тину лапою; у сороки правда на хвості; не роззявляй рота —влетить сорока. За що любити ту, що зажила собі стійкої слави руйнівниці чужих гнізд та гурманки, ласої до сусідських яєць та бідолашних пташенят? Але й таким Бог дав раз на рік день народження.

Коли весна була ранньою, на Сорок Святих починали сіяти горох. На Київщині цього дня дівчата варили вареники й частували хлопців. А школярі приносили вчителеві сорок бубликів — «за мудру науку».

З телетайпа

«Червоних книг» побільшало, храмів поменшало

Хто що пише, а Українське товариство охорони пам'яток історії та культури — «Червону книгу культурної спадщини». Саме час, бо безцінні скарби духовної та матеріальної культури народу, які пережили століття і збереглися після нищівних ворожих навал, нині зазнають масового знищення. Зруйновано сотні курганів, городищ і поселень, понівечено 200 дерев'яних храмів, перетворено на руїни середньовічні замки. Близько тисячі пам'яток архітектури та містобудування, цілі архітектурні ансамблі, що увійшли до скарбниць світової культури, — перед загрозою зникнення. Лік уже відкрито: Батуринський палац XIX століття, ансамбль Мгарського монастиря XYII

століття, Кам'яниця Полуботків у стародавньому Любечі, Володимирський собор у Херсонесі, ансамбль Густинського монастиря XYI-XYII століть та Покровська церква XYIII століття в Ніжині.

Європейський клуб гімназистів

Свій європейський клуб мають мешканці Макіївки. Ця, не надто звична для промислового краю і всієї країни установа, називається просто і зрозуміло — «Донбас». Її членами стали 220 гімназистів, а також ті, хто може спілкуватися кількома мовами. Українські поліглоти поставили перед собою благородне завдання впровадження в повсякденне життя ідей загальноєвропейського єдиного дому мирної і незалежної Європи. Для цього знадобляться міжнародні контакти з такими ж клубами в Старому Світі.

У Києві можна буде побачити «Золотий профіль»

Кожен профі має свій профіль — стверджують організатори Міжнародного фестивалю реклами «Золотий профіль-97». І запрошують відвідати яскравий мистецький шоу-фестиваль-виставку, що триватиме в столиці з 22 по 25 травня в рамках Дня Києва. Свято задумане як творче змагання, покликане визначити найкращих творців реклами в найрізноманітніших сферах діяльності, —сказав кореспонденту ДІНАУ-Укрінформ директор фестивалю Михайло Старощук. Призи чекатимуть на відвідувачів виставки «Світлячок», яка представить у натуральних зразках зовнішню і світлову рекламу. Напої до літнього сезону продемонструють фірми-виробники, які беруть участь у «Дегустаторі». А туристичні послуги й товари, так чи інакше пов'язані з відпочинком на воді, увійдуть до експозиції «Водяний», розгорнутий на березі Дніпра.

Сторінку підготувала Людмила ІВАНЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 289992.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311049.